

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนกวรรณ อุ่นใจ. ผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคม โดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือ
ครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาน
มิตร, 2535.
- กานดา พูนลาภทวี. 2530. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์
จักรวาล ภูพานิช. ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนสถาน
สงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
- จันทนา นนทิกกร. การทดลองใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการทำงานโดยวาง
เป้าหมายสำหรับเยาวชน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ค. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2533.
- ชัยวัฒน์ คุประตระกุล. "รูปแบบของการศึกษาเพื่ออนาคต," เสียง มศว. 2(2) : 55-58, ตุลาคม
2526-มกราคม 2527.
- ชุมพร ยงกิตติกุล. การวัดทางจิตวิทยา กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2532.
- ชูชัย สมितिไกร. กิจกรรมกลุ่มสำหรับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ภาควิชาจิตวิทยา คณะ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2527.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉินีก. จริยธรรมของเยาวชนไทย. รายงานการวิจัย
ฉบับที่ 21 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร,
2520.
- นาดยา ปิลันธนานนท์. อนาคตศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : พีระพัชณา, 2526.
- บุญรับ ศักดิ์มณี. การเสริมสร้างจิตลักษณะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการข้าราชการ. ปรินญาณิพนธ์
กศ.ค. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. สถิติวิจัย 1. กรุงเทพมหานคร : พิชาญเพรส, 2536.

- พนิดา สีนสุวรรณ. การเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษา เรื่อง ปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.
- พรรณิ ชูทัย. จิตวิทยาการสอน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522.
- เพ็ญแข ประจันปัจฉิม. "ลักษณะมุ่งอนาคต," เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรมหน่วยที่ 9-15. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2527.
- ไพโรจน์ โดเทศ. "อนาคตกลุ่มประสบการณ์ที่ควรมีในหลักสูตรประถมศึกษา," วารสารการศึกษากรุงเทพมหานคร. 11 (6) : 18-21, มีนาคม 2531.
- ยุพิน พูนผล. ผลของการโปรแกรมกิจกรรมพัฒนาการทางอาชีพต่ออูณหภูมิภาวะทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- รังสรรค์ เฟิงงู. อนาคตศาสตร์และการแนะแนวเชิงอนาคต. ราชบุรี : โรงเรียนหนองโพวิทยา, 2531.
- รัตนา ประเสริฐสม. การสร้างจิตลักษณะส่งเสริมอนามัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. ปริญญาโท กศ.ด. กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศึกษาพรจำกัด, 2531.
- วัชร ทรัพย์มี. ทฤษฎีและกระบวนการทำให้คำปรึกษา. ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- วัชร ทรัพย์มี. การแนะแนวในโรงเรียน. ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531
- วัฒนา พัชราวณิช. ตำรา-เอกสารวิชาการ ฉบับที่ 14 หน่วยศึกษานิเทศน์. กรมการฝึกหัดครู, 2531.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้วิจัย. กรุงเทพมหานคร : เรือนอักษร, 2524.
- สมจิตต์ เพิ่มพูล. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคม โดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

สุจริต เพียรชอบ. "มองหลักสูตรมัธยมศึกษา : ปัจจุบันและอนาคต." วารสารครุศาสตร์. 15 (4) : 27-36; เมษายน-มิถุนายน 2530.

สุรพงษ์ ชูเดช. ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยกับจิตลักษณะที่สำคัญของนิสิต. วิทยานิพนธ์ วท.บ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

สุรศักดิ์ หลาบมาลา. "เขาสอนให้เด็กมองอนาคต." สารพัฒนาหลักสูตร. 31 : 14-15; ตุลาคม 2527.

อรุณี ชาญด้วยกิจ. ผลของการแนะนำอาชีพแบบกลุ่มย่อยต่อวุฒิภาวะทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ปรียญมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

อุบลรัตน์ เต็งไตรลักษณ์. "การศึกษาในอนาคต." วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ. 11 (2) : 28-40, ธันวาคม 2520.

เอกวิทย์ ณ ถลาง. "การมองภาพการศึกษาไทยในอนาคต." สารพัฒนาหลักสูตร. 21 : 20-25; มิถุนายน 2526.

ภาษาอังกฤษ

- Barker, Larry L. Cegala, Donald J., Kibler, Robert J. and Washlers, Kathy J. Group in Process. Englewood Cliffs, N.J: Prentice-Hall, Inc., 1979.
- Bennett, Margraet E. Guidance in Groups. New York : Mc Graw-Hill Book Company, Inc., 1955.
- Dowing, Lester N. Guidance and Counseling Services : An Introduction. New York : McGraw-Hill Book company, Inc., 1968.
- Dye, Allan H. Fundamental Group Procedures for School Counselors. Houghton Mifflin Company, 1968.
- Harnack, R Victor., Fest, Thorrel B., and Jones Barkara Schindler. Group Discussion. : Prentice-Hall Inc., 1977.
- Jari Erik Nurmi. "Adolescents" Future Orientation, Life Span and Socialization in the Family Context, "Paper Presented at the Biennial Meeting of the International Society for the Study of Behavioral Development."; July 1987: 10p.
- Jari Erik Nurmi. "Age Sex Social Class, and Quality of Family Interaction as Determinants of Adolescents". Future Orientation : A Developmental Task Interpretation" Adolescence (22) 88:, 1987: 977-991.
- Kauffman, Draperl., Jr. Futurism and Future Studies. National Education Association of The United States, 1980.
- Kay, W. Moral Education. London : George Allen and Unwin Ltd, 1975.
- Lamm, Helmet, Rolf W. Schmidt and Gisela Trommsdorff. "Sex and Class as Determinant of Future Orientation (Time Perspective) in Adolescents, "Journal of Personality and Social Psychology. 54 (3):, 1976: 317-326.
- McClelland, D.C. and D.G. Winter. Motivation Economic Achievement. New York : The Free Press, 1969.
- Melikian, L. Preference for delayed reinforcement : An experimental study among Palestinian Arab refugee children. Journal of Social Psychology. 1959, 50, 81-86.
- Mischel, W. Introduction to Personality. Holt, Rinebart and Winston, Inc., 1981.

- Mischel, W. Preference for Delayed Reinforcement : An experimental study of a cultural observation. Journal of Abnormal and Social Psychology. 1958, 56, 57-61.
- Mischel, W. Theory and Research on the Antecedents of Self-imposed Delay of Reward. In B.A. Maher (Ed.), Progress in Experimental Personality Research. Vol.3 New York: Academic Press, 1966, pp. 85-132. (b)
- Mischel, W. Personality and Assessment. New York : Wiley, 1968.
- Mischel, W. Processes in Delay of Gratification. In: L. Berkowitz (ed) Advances in Experimental Social Psychology. Vol. 7 New York Academic Press, 1974, pp. 241-293.
- Mischel, W., & Metzner, R. Preference for delayed reward as a function of age intelligence, and length of delay interval. Journal of Abnormal and Social Psychology. 1962, 64, 425-431.
- Mischel, W., & Staub, E. Effects of expectancy on working and waiting for larger rewards. Journal of Personality and Social Psychology. 1965, 2, 625-633.
- Page Stewart, and Robinson Anne. "Gender Role and future Orientation in a Canadian University," Canadian Journal of Counseling. (22) 2 (May, 1988.):91-101
- Raynor. Motivation, Career Striving and Aging. Washington, Hemisphere Publishing Corporation, 1982.
- Robinson, Charles Leo. Future Time Perspective in Non Incarcerated Juvenile Delinquents, Disseration Abstracts International. 32 (2) : 1225-B, August 1971.
- Torgim Giesme. Introduction : An Inquiry into the Concept of Future Orientation. International Journal of Psychology 18 (1983) 347-350
- Trotzer, James P. The Counselor and the Group. Wadsworth Publishing Company, Inc, 1977.
- Wrenn, Gilbert C. Hein, Reinhard G. Schwarzrock Shirley Pratt. Planned Group Guidance. American Guidance Service : Inc., 1961. (b)
- Wright, D. The Psychology of Moral Behaviour. Middlesex, England : Penquin Books Ltd, 1975.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบวัดการตระหนักรู้ในตนเอง

ภาคผนวก ก
แบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคต
(Future Orientation Scale)

ชื่อ ชั้น

เลขที่ โรงเรียน เพศ

คำชี้แจงในการตอบแบบวัด

1. แบบวัดฉบับนี้ทำขึ้นเพื่อที่จะศึกษาความจริงบางประการของบุคคลที่มีลักษณะเดียวกับนักเรียนจึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียน ได้ตอบแบบวัดตามที่เห็นว่าตนเองเป็นอย่างนั้นจริง

2. แบบวัดนี้ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด คำตอบทุกข้อจะถูกนำไปใช้ในการวิจัยที่ไม่มีผลทำให้นักเรียนได้รับความเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้น

3. ในการตอบแบบวัดให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย \surd ลงในชื่อที่มีข้อความว่าจริงมากที่สุด จริงปานกลาง จริงน้อย ไม่จริงเลย

ความหมายของตัวเลือก

จริงมากที่สุด	หมายถึง	ตรงกับตัวฉันมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ตรงกับตัวฉันมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับตัวฉันปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับตัวฉันน้อย
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ไม่ตรงกับตัวฉันเลย

วิธีตอบแบบวัดให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย \surd ลงในตัวเลือกที่เห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน และในแต่ละข้อนักเรียนกาเครื่องหมาย \surd ได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น

ตัวอย่าง

	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
0	ฉันอ่านหนังสือเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อจะได้ประสบความสำเร็จในการเรียน					

ถ้านักเรียนคิดว่าข้อความนี้ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่มีข้อความว่าจริงมากที่สุด ดังนี้

	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
0	ฉันอ่านหนังสือเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อจะได้ประสบความสำเร็จในการเรียน	✓				

	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
1	ฉันอ่านหนังสือตั้งแต่ตื่นนอนเรื่อยมา เพื่อจะได้มีผลการเรียนที่ดี					
2	ฉันสำรวจความสามารถและความสนใจของฉันในการเลือกเรียนต่อ					
3	ฉันจัดสรรค่าใช้จ่ายเงินในแต่ละวัน หรือสัปดาห์ให้เป็นระเบียบ					
4	ฉันทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว					
5	ขณะที่ฉันคิดอยากทำสิ่งต่าง ๆ หลายอย่างพร้อมกัน ฉันจะเลือกทำสิ่งที่เป็นงานในหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายก่อน					
6	ฉันติดตามข่าวการรับสมัครเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่ฉันสนใจ					
7	แม้ว่าฉันไม่ชอบการเรียนในบางวิชา แต่ฉันก็ตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด					
8	ฉันคิดไว้แล้วว่าควรที่จะเลือกเรียนแผนการเรียน (หรือสาขาวิชาไหน)					
9	เมื่อฉันทำคะแนนในวิชาใดได้ไม่ดี ฉันจะหาความรู้เพิ่มเติมในวิชานั้นให้มากขึ้น					
10	ฉันตั้งใจเรียนอย่างมาก เพื่อจะได้ทำงานดี ๆ					
11	ฉันยังอายุน้อยเกินไปที่จะคิดว่าควรที่จะประกอบอาชีพอะไรในอนาคต					
12	ฉันจะพิจารณาข้อมูลของอาชีพหลาย ๆ อาชีพ เพื่อช่วยในการพิจารณาว่าฉันเหมาะกับอาชีพอะไร					
13	ถึงแม้ว่าจะป็นช่วงปิดเทอม แต่ฉันก็อ่านทบทวนหนังสือเรียนเสมอ ๆ					

	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
14	ถ้าฉันคิดจะทำอะไร ก็จะทำในทันที โดยไม่คำนึงถึง สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					
15	เมื่อฉันไม่เข้าใจในสิ่งที่เรียน ฉันจะค้นคว้าด้วยตนเอง จนกว่าจะเข้าใจ					
16	ฉันหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพที่ฉันสนใจ					
17	ฉันส่งงานที่อาจารย์มอบหมายตามเวลาที่กำหนด					
18	ฉันคิดว่าไม่จำเป็นที่ต้องวางแผนในการเรียน เพราะ ว่ามันมักจะไม่เป็นไปตามที่วางแผนไว้					
19	ฉันจะเลือกอาชีพที่ฉันพอใจ โดยไม่พิจารณาราย ละเอียดอื่น ๆ					
20	ฉันชอบคุยกับเพื่อนในระหว่างที่อาจารย์สอนเสมอ					
21	ขณะที่ฉันมีความอยากที่จะทำสิ่งใดแทนงานที่ได้รับ มอบหมาย ฉันหักห้ามความอยากนั้นทันที โดย พิจารณาถึงผลเสียที่อาจเกิดขึ้นได้					
22	ฉันจะเตรียมสิ่ง ของที่จะนำไปโรงเรียน(หรือ มหาวิทยาลัย) ให้เสร็จตั้งแต่ตอนเย็นเสมอ					
23	เวลาเรียนฉันรู้สึกเบื่อ กระวนกระวาย อยากให้หมด ชั่วโมงเร็วๆ					
24	ฉันยังไม่รู้ว่าจะประกอบอาชีพอะไรดีในอนาคต					
25	ถ้าฉันตั้งใจเรียนหนังสือให้ดี ฉันจะประสบความสำเร็จ ในอนาคค					
26	เมื่อฉันมีปัญหาในด้านการเรียน ฉันจะพยายามทำ ความเข้าใจด้วยตนเองก่อน แต่เมื่อไม่เข้าใจ ฉันจะนำ ไปถามอาจารย์ที่สอนให้เข้าใจ					
27	ฉันจะปล่อยให้ปัญหาที่เกิดขึ้นคลี่คลายไปเอง โดยไม่ หาทางแก้ไข					

	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
28	ฉันจะไปหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่ฉันสนใจที่หน่วย แนะแนว หรือห้องสมุด					
29	ฉันจะเลือกแผนการเรียน(หรือสาขาวิชา)ตามเพื่อน สนิท					
30	ฉันตั้งใจเรียนตั้งแต่ต้นชั่วโมงจนถึงท้ายชั่วโมง					
31	ฉันเพลิดเพลินอยู่กับสิ่งที่ฉันชอบ จนลืมทำงานที่ได้ รับมอบหมายเสียสนิท					
32	ฉันจะเลือกเรียนต่อในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับอาชีพ ที่ฉันสนใจในอนาคต					
33	ฉันกำหนดเวลาดูหนังสือไว้เป็นอย่างดี และมักจะ ปฏิบัติตามนั้น					
34	เมื่อต้องการสิ่งใดแล้ว ฉันทนไม่ได้ที่จะต้องรอคอย					
35	ฉันจะรอให้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือปีที่ 6 ก่อนจึงจะคิดเกี่ยวกับการเรียนต่อ					
36	ถ้าฉันไม่รู้ว่าเรียนต่ออะไรดี ฉันจะไปปรึกษา อาจารย์แนะแนว, อาจารย์ที่ปรึกษา หรืออาจารย์ที่ฉัน นับถือ					
37	ถ้าเป็นงานชิ้นที่ไม่ชอบ ฉันจะไม่ทุ่มเทในการทำงาน					
38	ฉันคิดตามช่วงการรับสมัครเข้าเรียนต่อในสถาน ศึกษาที่ฉันสนใจเสมอ					
39	ฉันคิดว่าการทบทวนบทเรียน เป็นการเสียเวลาที่จะ เล่นกับเพื่อน ๆ					
40	ฉันจะทำการบ้านให้เสร็จก่อนดูรายการโทรทัศน์ที่ ฉันชอบเสมอ					
41	ฉันคิดว่าอนาคตเป็นสิ่งที่ยังมาไม่ถึงจึงยังไม่ได้วาง แผนว่าจะประกอบอาชีพอะไร					
42	ฉันจะเลือกอาชีพด้วยตัวเอง					

	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
43	ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องวางแผนการเรียน อยากรเรียนอะไรก็เรียน					
44	ฉันจะเลื่อนวันลงมือทำงานไปเรื่อย ๆ เมื่อจะทำงานที่ ได้รับมอบหมาย					
45	ฉันไม่รู้ว่าฉันเหมาะกับอาชีพอะไร					
46	ก่อนที่จะฉันจะตัดสินใจเลือกอาชีพ ฉันศึกษาราย ละเอียด เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ก่อน					

ตารางที่ 6 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ของคะแนนที่ได้จากแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคด
โดยการทดสอบค่าที (t-test) ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 (N=100)

ข้อ	ข้อความ	ค่า t
1	ฉันอ่านหนังสือตั้งแต่ตื่นนอนเรื่อยมา เพื่อจะได้มีผลการเรียนที่ดี	2.04 [*]
2	ฉันสำรวจความสามารถและความสนใจของฉันในการเลือกเรียนต่อ	4.13 [*]
3	ฉันจัดสรรการใช้จ่ายเงินในแต่ละวัน หรือสัปดาห์ให้เป็นระเบียบ	4.69 [*]
4	ฉันทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	3.04 [*]
5	ขณะที่ฉันคิดอยากทำสิ่งต่าง ๆ หลายอย่างพร้อมกัน ฉันจะเลือกทำสิ่งที่ เป็นงานในหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายก่อน	2.71 [*]
6	ฉันติดตามข่าวการรับสมัครเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่ฉันสนใจ	3.25 [*]
7	แม้ว่าฉันไม่ชอบการเรียนในบางวิชา แต่ฉันก็ตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด	4.69 [*]
8	ฉันคิดไว้แล้วว่าควร会选择เรียนแผนการเรียน (หรือสาขาวิชาไหน)	4.04 [*]
9	เมื่อฉันทำคะแนนในวิชาใดได้ไม่ดีฉันจะหาความรู้เพิ่มเติมในวิชานั้นให้ มากขึ้น	4.33 [*]
10	ฉันตั้งใจเรียนอย่างมาก เพื่อจะได้ทำงานดี ๆ	3.57 [*]
11	ฉันยังอายุน้อยเกินไปที่จะคิดว่าควรประกอบอาชีพอะไรในอนาคต	2.58 [*]
12	ฉันจะพิจารณาข้อมูลของอาชีพหลาย ๆ อาชีพ เพื่อช่วยในการพิจารณาว่า ฉันเหมาะกับอาชีพอะไร	3.00 [*]
13	ถึงแม้ว่าจะเป็นช่วงปิดเทอม แต่ฉันก็อ่านทบทวนหนังสือเรียนเสมอ ๆ	3.92 [*]
14	ถ้าฉันคิดจะทำอะไร ก็จะทำในทันที โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นใน อนาคต	3.39 [*]
15	เมื่อฉันไม่เข้าใจในสิ่งที่เรียน ฉันจะค้นคว้าด้วยตนเองจนกว่าจะเข้าใจ	1.98 [*]
16	ฉันหาความรู้เพื่อเติมเกี่ยวกับอาชีพที่ฉันสนใจ	2.81 [*]
17	ฉันส่งงานที่อาจารย์มอบหมายตามเวลาที่กำหนด	7.87 [*]
18	ฉันคิดว่าไม่จำเป็นที่ต้องวางแผนในการเรียน เพราะว่ามันมักจะไม่เป็นไป ตามที่วางแผนไว้	3.56 [*]
19	ฉันจะเลือกอาชีพที่ฉันพอใจ โดยไม่พิจารณารายละเอียดอื่น ๆ	2.55 [*]
20	ฉันชอบคุยกับเพื่อนในระหว่างที่อาจารย์สอนเสมอ	3.98 [*]

* P<.05

ข้อ	ข้อความ	ค่า t
21	ขณะที่ฉันมีความอยากที่จะทำสิ่งใดแทนงานที่ได้รับมอบหมาย ฉันหักห้ามความอยากนั้นทันที โดยพิจารณาถึงผลเสียที่อาจเกิดขึ้นได้	4.35 [*]
22	ฉันจะเตรียมสิ่งของที่นำไปโรงเรียน หรือมหาวิทยาลัย ให้เสร็จตั้งแต่ตอนเย็นเสมอ	3.75 [*]
23	เวลาเรียนฉันรู้สึกเบื่อ กระวนกระวาย อยากให้หมดชั่วโมงเร็ว ๆ	4.52 [*]
24	ฉันยังไม่รู้ว่าจะประกอบอาชีพอะไรดีในอนาคต	2.42 [*]
25	ถ้าฉันตั้งใจเรียนหนังสือให้ดี ฉันจะประสบความสำเร็จในอนาคต	3.87 [*]
26	เมื่อฉันมีปัญหาในด้านการเรียน ฉันจะพยายามทำความเข้าใจด้วยตนเองก่อน แต่เมื่อไม่เข้าใจ ฉันจะนำไปถามอาจารย์ที่สอนให้เข้าใจ	3.64 [*]
27	ฉันจะปล่อยให้ปัญหาที่เกิดขึ้นคลี่คลายไปเอง โดยไม่หาทางแก้ไข	5.17 [*]
28	ฉันจะไปหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่ฉันสนใจที่หน่วยแนะแนว หรือห้องสมุด	3.62 [*]
29	ฉันจะเลือกแผนการเรียน (หรือสาขาวิชา) ตามเพื่อนสนิท	2.66 [*]
30	ฉันตั้งใจเรียนตั้งแต่ต้นชั่วโมงจนถึงท้ายชั่วโมง	4.93 [*]
31	ฉันเพลิดเพลินอยู่กับสิ่งที่ฉันชอบ จนลืมทำงานที่ได้รับมอบหมายเสียสนิท	5.09 [*]
32	ฉันจะเลือกเรียนต่อในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับอาชีพที่ฉันสนใจในอนาคต	2.06 [*]
33	ฉันกำหนดเวลาดูหนังสือไว้เป็นอย่างดี และมักจะปฏิบัติตามนั้น	5.31 [*]
34	เมื่อต้องการสิ่งใดแล้ว ฉันทนไม่ได้ที่จะต้องรอคอย	4.79 [*]
35	ฉันจะรอให้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือปีที่ 6 ก่อนจึงจะคิดเกี่ยวกับการเรียนต่อ	2.90 [*]
36	ถ้าฉันไม่รู้ว่าเรียนต่ออะไรดี ฉันจะไปปรึกษาอาจารย์แนะแนว, อาจารย์ที่ปรึกษา หรืออาจารย์ที่ฉันนับถือ	5.12 [*]
37	ถ้าเป็นงานชิ้นที่ไม่ชอบ ฉันจะไม่ทุ่มเทในการทำงาน	3.03 [*]
38	ฉันติดตามช่วงการรับสมัครเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่ฉันสนใจเสมอ	3.22 [*]
39	ฉันคิดว่าการทบทวนบทเรียน เป็นการเสียเวลาที่จะเล่นกับเพื่อน ๆ	2.46 [*]
40	ฉันจะทำการบ้านให้เสร็จก่อนดูรายการโทรทัศน์ที่ฉันชอบเสมอ	3.81 [*]
41	ฉันคิดว่าอนาคตเป็นสิ่งที่ยังมาไม่ถึง จึงยังไม่ได้วางแผนว่าจะประกอบอาชีพอะไร	2.65 [*]

ข้อ	ข้อความ	ค่า t
42	ฉันจะเลือกอาชีพด้วยตัวเอง	2.36 [*]
43	ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องวางแผนการเรียน อยากเรียนอะไรก็เรียน	3.97 [*]
44	ฉันจะเลื่อนวันลงมือทำงานไปเรื่อย ๆ เมื่อจะทำงานที่ได้รับมอบหมาย	2.52 [*]
45	ฉันไม่รู้ว่าฉันเหมาะกับอาชีพอะไร	4.05 [*]
46	ก่อนที่ฉันจะตัดสินใจเลือกอาชีพ ฉันศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่างๆก่อน	4.80 [*]

ตารางที่ 7 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามรายข้อในแต่ละด้านกับคะแนนรวมในแต่ละด้าน (r_1) และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (r_2) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (N=100)

ข้อ	ข้อความ	r_1	r_2
1	ฉันอ่านหนังสือตั้งแต่คืนเทอมเรื่อยมา เพื่อจะได้มีผลการเรียนที่ดี	.41**	.34**
2	ฉันสำรวจความสามารถและความสนใจของฉันในการเลือกเรียนต่อ	.58**	.55**
3	ฉันจัดสรรการใช้จ่ายเงินในแต่ละวัน หรือสัปดาห์ให้เป็นระเบียบ	.65**	.60**
4	ฉันทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	.49**	.43**
5	ขณะที่ฉันคิดอยากทำสิ่งต่าง ๆ หลายอย่างพร้อมกัน ฉันจะเลือกทำสิ่งที่เป็นงานในหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายก่อน	.50**	.39**
6	ฉันติดตามข่าวการรับสมัครเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่ฉันสนใจ	.56**	.51**
7	แม้ว่าฉันไม่ชอบการเรียนในบางวิชา แต่ฉันก็ตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด	.62**	.58**
8	ฉันคิดไว้แล้วว่าควรที่จะเลือกเรียนแผนการเรียน (หรือสาขาวิชาไหน)	.56**	.50**
9	เมื่อฉันทำคะแนนในวิชาใดได้ไม่ดี ฉันจะหาความรู้เพิ่มเติมในวิชานั้นให้มากขึ้น	.49**	.49**
10	ฉันตั้งใจเรียนอย่างมาก เพื่อจะได้ทำงานดี ๆ	.42**	.45**
11	ฉันยังอายุน้อยเกินไปที่จะคิดว่าควรที่จะประกอบอาชีพอะไรในอนาคต	.44**	.34**
12	ฉันจะพิจารณาข้อมูลของอาชีพหลาย ๆ อาชีพ เพื่อช่วยในการพิจารณาว่าฉันเหมาะกับอาชีพอะไร	.57**	.49**
13	ถึงแม้ว่าจะป็นช่วงปิดเทอม แต่ฉันก็อ่านทบทวนหนังสือเรียนเสมอ ๆ	.54**	.48**

* P<.05

** P<.01

ข้อ	ข้อความ	r ₁	r ₂
14	ถ้าฉันคิดจะทำอะไร ก็จะทำในทันที โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต	.41**	.43**
15	เมื่อฉันไม่เข้าใจในสิ่งที่เรียน ฉันจะค้นคว้าด้วยตนเองจนกว่าจะเข้าใจ	.36**	.25*
16	ฉันหาความรู้เพื่อเติมเกี่ยวกับอาชีพที่ฉันสนใจ	.54**	.46**
17	ฉันส่งงานที่อาจารย์มอบหมายตามเวลาที่กำหนด	.67**	.70**
18	ฉันคิดว่าไม่จำเป็นที่ต้องวางแผนในการเรียน เพราะว่ามันมักจะไม่เป็นไปตามที่วางแผนไว้	.47**	.46**
19	ฉันจะเลือกอาชีพที่ฉันพอใจ โดยไม่พิจารณารายละเอียดอื่นๆ	.41**	.40**
20	ฉันชอบคุยกับเพื่อนในระหว่างที่อาจารย์สอนเสมอ	.59**	.46**
21	ขณะที่ฉันมีความอยากที่จะทำสิ่งใดแทนงานที่ได้รับมอบหมาย ฉันหักห้ามความอยากนั้นทันที โดยพิจารณาถึงผลเสียที่อาจเกิดขึ้นได้	.60**	.54**
22	ฉันจะเตรียมสิ่งของที่นำไปโรงเรียน (หรือมหาวิทยาลัย) ให้เสร็จตั้งแต่ตอนเย็นเสมอ	.46**	.53**
23	เวลาเรียนฉันรู้สึกเบื่อ กระวนกระวาย อยากให้หมดชั่วโมงเร็วๆ	.65**	.57**
24	ฉันยังไม่รู้ว่าจะประกอบอาชีพอะไรดีในอนาคต	.55**	.46**
25	ถ้าฉันตั้งใจเรียนหนังสือให้ดี ฉันจะประสบความสำเร็จในอนาคต	.50**	.44**
26	เมื่อฉันมีปัญหาในด้านการเรียน ฉันจะพยายามทำความเข้าใจด้วยตนเองก่อน แต่เมื่อไม่เข้าใจฉันจะนำไปถามอาจารย์ที่สอนให้เข้าใจ	.57**	.52**
27	ฉันจะปล่อยให้ปัญหาที่เกิดขึ้นคลี่คลายไปเอง โดยไม่หาทางแก้ไข	.60**	.65**
28	ฉันจะไปหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่ฉันสนใจที่หน่วยแนะแนว หรือห้องสมุด	.65**	.61**
29	ฉันจะเลือกแผนการเรียน (หรือสาขาวิชา) ตามเพื่อนสนิท	.27*	.29*

* P<.05

** P<.01

ข้อ	ข้อความ	r ₁	r ₂
30	ฉันตั้งใจเรียนตั้งแต่ต้นชั่วโมงจนถึงท้ายชั่วโมง	.64**	.61**
31	ฉันเพลิดเพลินอยู่กับสิ่งที่ฉันชอบ จนลืมทำงานที่ได้รับมอบหมายเสียสนิท	.69**	.69**
32	ฉันจะเลือกเรียนต่อในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับอาชีพที่ฉันสนใจในอนาคต	.58**	.41**
33	ฉันกำหนดเวลาดูหนังสือไว้เป็นอย่างดี และมักจะปฏิบัติตามนั้น	.66**	.67**
34	เมื่อต้องการสิ่งใดแล้ว ฉันทนไม่ได้ที่จะต้องรอคอย	.63**	.63**
35	ฉันจะรอให้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือปีที่ 6 ก่อนจึงจะคิดเกี่ยวกับการเรียนต่อ	.40**	.42**
36	ถ้าฉันไม่รู้ว่าจะเรียนต่ออะไรดี ฉันจะไปปรึกษาอาจารย์แนะแนว, อาจารย์ที่ปรึกษา หรืออาจารย์ที่ฉันนับถือ	.60**	.65**
37	ถ้าเป็นงานชิ้นที่ไม่ชอบ ฉันจะไม่ทุ่มเทในการทำงาน	.52**	.46**
38	ฉันติดตามช่วงการรับสมัครเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่ฉันสนใจเสมอ	.60**	.57**
39	ฉันคิดว่า การทบทวนบทเรียน เป็นการเสียเวลาที่จะเล่นกับเพื่อน ๆ	.53**	.33**
40	ฉันจะทำการบ้านให้เสร็จก่อนดูรายการโทรทัศน์ที่ฉันชอบเสมอ	.56**	.52**
41	ฉันคิดว่าอนาคตเป็นสิ่งที่ยังมาไม่ถึง จึงยังไม่ได้วางแผนว่าจะประกอบอาชีพอะไร	.46**	.38**
42	ฉันจะเลือกอาชีพด้วยตัวเอง	.48**	.36**
43	ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องวางแผนการเรียน อยากเรียนอะไรก็เรียน	.49**	.50**
44	ฉันจะเลื่อนวันลงมือทำงานไปเรื่อย ๆ เมื่อจะทำงานที่ได้รับมอบหมาย	.39**	.39**
45	ฉันไม่รู้ว่าฉันเหมาะกับอาชีพอะไร	.59**	.58**
46	ก่อนที่ฉันจะตัดสินใจเลือกอาชีพ ฉันศึกษารายละเอียด เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ก่อน	.65**	.64**

* P<.05

** P<.01

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบระหว่างคะแนนดิบและระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบระหว่างคะแนนดิบและระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์

ตารางที่ 8 ตารางเปรียบเทียบระหว่างคะแนนดิบและระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ของแบบวัดการ
ตระหนักในโอกาสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 91 คน

คะแนนดิบ (Raw Score)	ระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank)
190	100
189	99
188	99
187	99
186	99
185	99
184	99
183	99
182	98
181	98
180	98
179	97
178	97
177	96
176	96
175	95
174	95
173	95
172	94
171	92
170	90
169	88
168	87

ตาราง 8 (ต่อ)

คะแนนดิบ (Raw Score)	ระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank)
167	87
166	86
165	84
164	82
163	82
162	82
161	82
160	80
159	79
158	77
157	76
156	74
155	73
154	73
153	73
152	73
151	73
150	72
149	71
148	70
147	69
146	67
145	64
144	62
143	60
142	60
141	58

ตารางที่ 8 (ต่อ)

คะแนนดิบ (Raw Score)	ระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank)
140	57
139	54
138	51
137	50
136	50
135	47
134	44
133	41
132	37
131	32
130	28
129	26
128	23
127	22
126	20
125	17
124	15
123	14
122	13
121	12
120	12
119	11
118	10
117	9
116	9
115	8
114	6

ตารางที่ 8 (ต่อ)

คะแนนดิบ (Raw Score)	ระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank)
113	4
112	4
111	4
110	4
109	4
108	4
107	4
106	4
105	3
104	3
103	2
102	2
101	2
100	2
99	2
98	2
97	2
96	2
95	2
94	2
93	2
92	2
91	2
90	1
89	1

ภาคผนวก ค
ตารางคะแนนการตระหนักในอนาคต ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ภาคผนวก ค

ตารางที่ 9 แสดงคะแนนการตระหนักรู้ในอนาคต ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง		คนที่	กลุ่มควบคุม	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	122	164	1	122	129
2	117	186	2	115	134
3	126	183	3	89	94
4	128	171	4	114	125
5	125	126	5	114	113
6	114	111	6	106	116
7	90	186	7	119	129
8	104	164	8	125	137
9	119	162	9	124	131
10	126	150	10	125	110
ΣX	1171	1603	ΣX	1153	1218
\bar{X}	117.10	160.30	\bar{X}	115.30	121.80
SD	11.94	25.15	SD	11.08	13.34

จากตารางที่ 9 แสดงว่าคะแนนที่ได้จากแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคตของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง ซึ่งเมื่อคิดเป็นค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มต่างกัน 1.8 คะแนน ในการทดสอบหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มเปลี่ยนแปลง โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 43.2 คะแนน ส่วนกลุ่มควบคุมค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 6.5 คะแนน และค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มในการทดสอบหลังการทดลองต่างกัน 38.5 คะแนน

ภาคผนวก ง

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ของคะแนนแบบวัดการ
ตระหนักในอนาคต และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีทูกี (Tukey)

ภาคผนวก ง

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ของคะแนนแบบวัดการ
ตระหนักในอนาคต และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีทูกี (Tukey)

ตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ของคะแนนแบบ
วัดการตระหนักในอนาคตของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 10.1 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ของคะแนนแบบ
วัดการตระหนักในอนาคตของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้านการคาดการณ์ไกล

แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	df	F
ระหว่างกลุ่ม	6.93	3.47	2	25.16*
ภายในกลุ่ม	20.26	.14	147	
รวม	27.20		149	

$$* F_{.01}(2, 147) = 4.61$$

จากตารางที่ 10.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนนแบบวัด
การตระหนักในอนาคต แสดงว่า คะแนนจากแบบวัดการตระหนักในอนาคต ด้านการคาดการณ์ไกล
ของทั้ง 3 กลุ่ม คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

หลังจากการทดสอบ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแล้วได้ทดสอบความแตกต่าง
รายคู่ด้วยวิธีของทูกี (Tukey) ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 10.2

ตารางที่ 10.2 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของทูกี (Tukey) ของคะแนนแบบวัดการ
ตระหนักในอนาคต ด้านการคาดการณ์ไกล

ค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม	\bar{X}_3	\bar{X}_2	\bar{X}_1
$\bar{X}_3 = 4.14$	-	0.25**	0.53**
$\bar{X}_2 = 3.89$		-	0.28**
$\bar{X}_1 = 3.61$			-

$$\alpha = .01$$

- เมื่อ \bar{X}_3 คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคດด้านการคาดการณ์ไกลของนักศึกษามหาวิทยาลัย
- \bar{X}_2 คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคດด้านการคาดการณ์ไกลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
- \bar{X}_1 คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคດด้านการคาดการณ์ไกลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของทูกี พบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคດด้านการคาดการณ์ไกลของนักศึกษามหาวิทยาลัยสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคດด้านการคาดการณ์ไกลของนักศึกษามหาวิทยาลัยสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคດด้านการคาดการณ์ไกลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 10.3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคດของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้านการควบคุมตนเองเพื่อผลที่ดีกว่าในอนาคต

แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	df	F
ระหว่างกลุ่ม	6.60	3.30	2	14.52*
ภายในกลุ่ม	33.41	.23	147	
รวม	40.01		149	

$$^* F_{.01}(2, 147) = 4.61$$

จากตารางที่ 10.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคດ ด้านการควบคุมตนเองเพื่อผลที่ดีกว่าในอนาคต แสดงว่าคะแนนจากแบบวัดการตระหนักรู้ในอนาคດด้านการควบคุมตนเองเพื่อผลที่ดีกว่าในอนาคตของทั้ง 3 กลุ่ม คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

หลังการทดสอบ การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวและได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของทูกี (Tukey) ซึ่งแสดงไว้ใน ตาราง 10.4

ตารางที่ 10.4 แสดงผลการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของทูกี (Tukey) ของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในโอกาสด้านการควบคุมตนเองเพื่อผลที่ดีกว่าในโอกาส

ค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม	\bar{X}_3	\bar{X}_2	\bar{X}_1
$\bar{X}_3 = 4.13$	-	0.24 [*]	0.51 ^{**}
$\bar{X}_2 = 3.89$		-	0.27 ^{**}
$\bar{X}_1 = 3.62$			-

$$\alpha = .01$$

- เมื่อ \bar{X}_3 คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในโอกาสด้านการควบคุมตนเองเพื่อผลที่ดีกว่าในโอกาสของนักศึกษามหาวิทยาลัย
- \bar{X}_2 คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในโอกาสด้านการควบคุมตนเองเพื่อผลที่ดีกว่าในโอกาสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
- \bar{X}_1 คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในโอกาสด้านการควบคุมตนเองเพื่อผลที่ดีกว่าในโอกาสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของทูกี พบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในโอกาสด้านการควบคุมตนเองเพื่อผลที่ดีกว่าในโอกาสของนักศึกษามหาวิทยาลัยสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในโอกาสด้านการควบคุมตนเองเพื่อผลที่ดีกว่าในโอกาสของนักศึกษามหาวิทยาลัยสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในโอกาสด้านการควบคุมตนเองเพื่อผลที่ดีกว่าในโอกาสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 10.5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ของคะแนนแบบวัดการตระหนักในอนาคตของนักศึกษาชั้นปีที่ 3, 4, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้านการวางแผน

แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	df	F
ระหว่างกลุ่ม	10.70	5.35	2	21.08*
ภายในกลุ่ม	37.29	.25	147	
รวม	47.99		149	

$$F_{.01} (2, 147) = 4.61$$

จากตารางที่ 10.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนนแบบวัดการตระหนักในอนาคต ด้านการวางแผน แสดงว่าคะแนนจากแบบวัดการตระหนักในอนาคตด้านการวางแผนของทั้ง 3 กลุ่ม คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

หลังการทดสอบ การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวและได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของทูกี (Tukey) ซึ่งแสดงไว้ใน ตาราง 10.6

ตารางที่ 10.6 แสดงผลการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของทูกี (Tukey) ของคะแนนแบบวัดการตระหนักในอนาคตด้านการวางแผน

ค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม	\bar{X}_3	\bar{X}_2	\bar{X}_1
$\bar{X}_3 = 4.20$	-	0.31**	0.66**
$\bar{X}_2 = 3.89$		-	0.35**
$\bar{X}_1 = 3.54$			-

$$\alpha = .01$$

เมื่อ \bar{X}_3 คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักในอนาคตด้านการวางแผนของนักศึกษามหาวิทยาลัย

\bar{X}_2 คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักในอนาคตด้านการวางแผนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

\bar{X}_1 คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักในอนาคตด้านการวางแผนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของทูกี พบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักในอนาคตด้านการวางแผนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักในอนาคตด้านการวางแผนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักในอนาคตด้านการวางแผนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 10.7 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ของคะแนนแบบวัดการตระหนักในอนาคตของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้านการตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	df	F
ระหว่างกลุ่ม	8.97	4.49	2	27.45*
ภายในกลุ่ม	24.00	.16	147	
รวม	32.98		149	

$$* F .01 (2, 147) = 4.61$$

จากตารางที่ 10.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนนแบบวัดการตระหนักในอนาคต ด้านการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงว่าคะแนนจากแบบวัดการตระหนักในอนาคตด้านการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพของทั้ง 3 กลุ่ม คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

หลังการทดสอบ การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวและได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของทูกี (Tukey) ซึ่งแสดงไว้ใน ตาราง 10.8

ตารางที่ 10.8 แสดงผลการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของทูกี (Tukey) ของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้
ในขนาดด้านการตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม	\bar{X}_3	\bar{X}_2	\bar{X}_1
$\bar{X}_3 = 4.12$	-	0.32**	0.6**
$\bar{X}_2 = 3.80$		-	0.28**
$\bar{X}_1 = 3.52$			-

$$\alpha = .01$$

- เมื่อ \bar{X}_3 คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในขนาดด้านการตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัย
- \bar{X}_2 คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในขนาดด้านการตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
- \bar{X}_1 คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในขนาดด้านการตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของทูกี พบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในขนาดด้านการตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในขนาดด้านการตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในขนาดด้านการตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคตและค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ของคะแนนที่ได้จากแบบ
สอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคตของกนกวรรณ อุ๋นใจ โดยการทดสอบค่าที (t-test)

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคตและค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ของคะแนนที่ได้จากแบบ
สอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคตของกนกวรรณ อุ๋นใจ โดยการทดสอบค่าที (t-test)

1. แบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคตของ กนกวรรณ อุ๋นใจ(กนกวรรณ 2535:
42-46)

กนกวรรณ อุ๋นใจ ได้พัฒนาแบบสอบถามโดยศึกษาจากแบบสอบถามวัดลักษณะ
มุ่งอนาคตของ ดวงเดือน พันธุมนาวิณและเพ็ญแข ประจันปัจจนีก (2520) สมจิตต์ เพิ่มพูล
(2532) และสุรพงษ์ ชูเดช (2526)

1.1 ลักษณะของแบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคต

แบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคตชุดนี้ ประกอบด้วยข้อความที่มีความหมาย
ทางบวกและทางลบ โดยแต่ละข้อความจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับ การคาดการณ์ไกล การตัดสินใจ
ใจ การแก้ปัญหา การวางแผน การรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอย และความเพียรพยายามใน
ปัจจุบันเพื่อประสบผลสำเร็จในชีวิต ซึ่งเน้นเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ แบ่ง
เป็น 6 ด้าน ประกอบด้วยข้อความที่เป็นข้อคำถามจำนวน 39 ข้อ คือ

1.1.1 ด้านการคาดการณ์ไกล	จำนวน 4 ข้อ
ได้แก่ข้อที่ 3, 5, 16, 34	
1.1.2 ด้านการตัดสินใจ	จำนวน 7 ข้อ
ได้แก่ข้อที่ 6, 11, 18, 19, 21, 26, 27	
1.1.3 ด้านการแก้ปัญหา	จำนวน 5 ข้อ
ได้แก่ข้อที่ 7, 20, 25, 35, 38	
1.1.4 ด้านการวางแผน	จำนวน 14 ข้อ
ได้แก่ข้อที่ 1, 2, 8, 12, 13, 14, 17, 22, 28, 29, 30, 31, 36, 37	
1.1.5 ด้านการรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอย	จำนวน 2 ข้อ
ได้แก่ข้อที่ 15, 33	
1.1.6 ด้านความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบผลสำเร็จในชีวิต	จำนวน 7 ข้อ
ได้แก่ข้อที่ 4, 9, 10, 23, 24, 32, 39	

1.2 วิธีการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด

1.3 เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนจะให้คะแนนรายข้อ โดยมีช่วงคะแนน 1-4 คะแนน

ถ้าข้อความนั้นมีความหมายทางบวก การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	4 คะแนน
มาก	ให้คะแนน	3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

ถ้าข้อความนั้นมีความหมายทางลบ การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
มาก	ให้คะแนน	2 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	3 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	4 คะแนน

2. คุณภาพของแบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคต

กนกวรรณ อุ่นใจ ได้สร้างแบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคตนี้ให้มีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาและเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาจำนวน 56 ข้อ โดยนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ผู้ปกครองมีรายได้อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 100 คน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ของแบบสอบถามโดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านพิจารณาว่าข้อความในแบบสอบถามที่สร้างขึ้น สามารถวัดได้ตรงตามลักษณะต่างๆ ตามนิยามศัพท์เฉพาะของการศึกษาวิจัยหรือไม่ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์มาหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 25% สูง - 25% ต่ำ เพื่อวิเคราะห์หาค่า t และเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่ .05 ขึ้นไป ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 1.78 ถึง 7.95 ได้แบบสอบถามจำนวน 39 ข้อ (ดูภาคผนวก ค)

2.3 นำแบบสอบถามจำนวน 39 ข้อ มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .5986

ตารางที่ 11 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคต ของ กนกวรรณ อุ๋นใจ โดยการทดสอบค่าที (t-test) (กนกวรรณ 2535: 164)

ข้อ	ข้อความ	ค่า t
1	ข้าพเจ้าสำรวจตนเองก่อนจะตัดสินใจเลือกเรียนต่อ	3.67 [*]
2	ข้าพเจ้าคิดว่าควรจะเรียนต่ออะไรหลังจากเรียนจบ	3.03 [*]
3	ก่อนสอบข้าพเจ้าจะดูหนังสืออย่างสม่ำเสมอเพื่อทำข้อสอบให้ได้คะแนนดี ๆ	3.13 [*]
4	ข้าพเจ้าพยายามศึกษาเล่าเรียนต่อไป แม้ว่าผลการเรียนที่ผ่านมายังไม่ดีนัก	4.50 [*]
5	ถ้าข้าพเจ้าตั้งใจเรียน ข้าพเจ้าจะประสบความสำเร็จในการเรียน	2.34 [*]
6	ก่อนที่ข้าพเจ้าจะตัดสินใจเลือกเรียนอะไร ข้าพเจ้าจะพิจารณาสาขาวิชาต่างๆ ในการเรียนต่อ	3.80 [*]
7	ถ้าข้าพเจ้าสอบตกในรายวิชาใด ข้าพเจ้าจะหาความรู้เพิ่มเติมในรายวิชานั้นให้มากขึ้น	6.40 [*]
8	ข้าพเจ้าจะเลือกเรียนต่อในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับอาชีพที่ข้าพเจ้าต้องการในอนาคต	5.56 [*]
9	แม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ชอบเรียนในบางวิชา ข้าพเจ้าก็พยายามตั้งใจเรียน	4.03 [*]
10	ข้าพเจ้ารู้ว่าการสอบเข้าเรียนต่อที่นั่นสอบยาก แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ท้อถอย	6.44 [*]
11	ข้าพเจ้าจะเลือกเรียนต่อตามความถนัดและความสามารถของข้าพเจ้า	3.09 [*]
12	ข้าพเจ้าคิดว่าการศึกษารายละเอียดของสาขาวิชาที่จะเรียนต่อไม่ก่อให้เกิดประโยชน์	3.07 [*]
13	ข้าพเจ้าเคยติดตามข่าวและศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษาที่ข้าพเจ้าจะเรียนต่อ	5.83 [*]
14	ข้าพเจ้าติดตามข่าวการรับสมัครเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่ข้าพเจ้าสนใจ	5.14 [*]
15	ถ้ามีคนมาว่าจ้างให้ข้าพเจ้าไปทำงาน โดยให้เงินเดือนสูงพอสมควรในขณะที่ข้าพเจ้าเรียนกำลังจะจบ ข้าพเจ้าเลือกที่จะเรียนให้จบเสียก่อน	2.70 [*]

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ค่า t
16	ข้าพเจ้าคิดว่า การเรียนเนื้อหาเฉพาะในชั้นเรียนไม่เพียงพอสำหรับการสอบ เข้าเรียนต่อ	2.12 [*]
17	ข้าพเจ้ารอให้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อน แล้วจึงจะคิดเกี่ยวกับเรื่องการ เรียนต่อ	4.30 [*]
18	ข้าพเจ้าจะเลือกอาชีพที่ตรงกับความสามารถและความสนใจของข้าพเจ้า	2.50 [*]
19	ข้าพเจ้าจะพิจารณาอาชีพหลายๆอาชีพก่อนตัดสินใจเลือกอาชีพใดอาชีพหนึ่ง	6.30 [*]
20	ถ้าข้าพเจ้ามีปัญหาในการทำงานข้าพเจ้าจะพยายามแก้ไขปัญหานั้นด้วยตนเอง	4.30 [*]
21	เมื่อถึงเวลาที่ข้าพเจ้าต้องตัดสินใจเลือกอาชีพ ข้าพเจ้าจะให้ผู้อื่นเลือกให้	1.78 [*]
22	ข้าพเจ้าคิดไว้แล้วว่าควรประกอบอาชีพอะไรในอนาคต	5.85 [*]
23	ข้าพเจ้าจะใช้เวลาในช่วงปิดเทอมทำงานหารายได้พิเศษ โดยไม่ปล่อยให้เวลา ผ่านไปอย่างไร้ประโยชน์	6.01 [*]
24	ข้าพเจ้ายอมทนลำบาก เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย	7.04 [*]
25	ข้าพเจ้าไม่ทราบว่า จะหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพได้ที่ไหน	1.99 [*]
26	ก่อนที่ข้าพเจ้าจะเลือกอาชีพ ข้าพเจ้าจะพิจารณาความต้องการของตลาดแรง งานในอนาคต	3.78 [*]
27	ข้าพเจ้าศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ก่อนที่ข้าพเจ้าจะตัดสินใจเลือก อาชีพ	6.58 [*]
28	ข้าพเจ้าเคยติดตามข่าวและข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ	4.77 [*]
29	ข้าพเจ้ายังอายุน้อยเกินไปที่จะคิดถึงการวางแผนเกี่ยวกับอนาคตด้านการ ประกอบอาชีพ	2.25 [*]
30	ข้าพเจ้าศึกษาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพที่ข้าพเจ้าสนใจ เพื่อเตรียมตัว ประกอบอาชีพนั้นๆ ในอนาคต	6.80 [*]
31	ข้าพเจ้าชอบที่จะฝึกทักษะเกี่ยวกับอาชีพที่ข้าพเจ้าสนใจ	6.33 [*]
32	ถ้าข้าพเจ้าทำงานแล้วพบกับอุปสรรค ข้าพเจ้าจะพยายามฝ่าฟันอุปสรรคนั้น ให้ได้	4.11 [*]
33	ข้าพเจ้าไม่มีความอดทนที่จะรอการเรียกตัวเพื่อบรรจุเข้าทำงาน	2.95 [*]
34	ข้าพเจ้าจะประสบความสำเร็จในอาชีพทุกๆ อาชีพ	4.31 [*]

* P < .05

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ค่า t
35	ข้าพเจ้าสามารถหาแหล่งที่จะติดตามและสอบถามข่าวที่จะรับสมัครงานได้	5.59 [*]
36	ข้าพเจ้าคิดที่จะประกอบอาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต	3.03 [*]
37	ข้าพเจ้าจะใช้เวลาว่างศึกษาเกี่ยวกับอาชีพที่ข้าพเจ้าสนใจ	7.95 [*]
38	ข้าพเจ้ายังไม่รู้ว่าทำอะไรจึงจะได้ทำงานตามที่ข้าพเจ้าต้องการ	2.01 [*]
39	ข้าพเจ้าพยายามหางานทำเพื่อหารายได้พิเศษในช่วงวันหยุด	7.17 [*]

ภาคผนวก ฉ

โปรแกรมการแนะนำแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนักในอนาคต

ภาคผนวก ฉ

โปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อย ที่มีต่อการตระหนักในอนาคต

กิจกรรมชุดที่ 1

ชื่อกิจกรรม ปฐมนิเทศ ความหมาย และความสำคัญของการตระหนักในอนาคต

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างเคาระหว่างผู้นำกลุ่มกับสมาชิก
2. เพื่อชี้แจงจุดมุ่งหมายของการเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยและแนวทางในการปฏิบัติสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนักในอนาคต
3. เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้ความหมายและบอกความสำคัญของการตระหนักในอนาคตได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. สมาชิก มีความคุ้นเคยกับผู้นำกลุ่ม
2. สมาชิกสามารถบอกแนวทางในการปฏิบัติในการเข้าร่วมกิจกรรม การแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนักในอนาคตได้
3. สมาชิกสามารถบอกความหมาย และความสำคัญของการตระหนักในอนาคตได้

ขนาดกลุ่ม 8 - 12 คน

เวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที

อุปกรณ์

เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "ความสมหวังของกล้วยไม้" คนละ 1 แผ่น

วิธีดำเนินการ

1. ผู้นำกลุ่มแนะนำตนเองแล้วให้สมาชิกแนะนำตนเองทีละคน
2. ผู้นำกลุ่มชี้แจงจุดมุ่งหมายของการเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนักในอนาคต รวมถึงแนวทางในการปฏิบัติสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนักในอนาคต

3. ผู้นำกลุ่มอธิบายให้สมาชิกทราบความหมาย และความสำคัญของการตระหนักในอนาคต

4. เปิดโอกาสให้สมาชิก ชักถามหากมีข้อสงสัย
 5. ผู้นำกลุ่มแจกเอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "ความสมหวังของกล้วยไม้" ให้สมาชิกอ่านและพิจารณาเกี่ยวกับการตระหนักในอนาคตของกล้วยไม้
 6. สมาชิกบอกความหมายของการตระหนักในอนาคต
 7. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนกับกลุ่มถึงความสำคัญของการตระหนักในอนาคต
 8. สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมและผู้นำกลุ่มสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง
- การประเมินผล**
1. สังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออกของสมาชิก
 2. สังเกตจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

แหล่งอ้างอิง

กนกวรรณ อุ๋นใจ. ผลการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุงอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2535.

เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "ความสมหวังของกล้วยไม้"

กล้วยไม้เป็นคนร่าเริง ชอบติดต่อกับคนอื่น มีความรับผิดชอบ เธอมีความถนัดและความสามารถเกี่ยวกับการฝีมือการประดิษฐ์และเย็บปักถักร้อย กล้วยไม้ คิดถึงการประกอบอาชีพในอนาคต เธอต้องการมีร้านจำหน่ายของที่ระลึกและงานประดิษฐ์ต่างๆ เป็นของตนเองเมื่อเธอเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เธอตัดสินใจเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนใกล้บ้าน และเลือกเรียนวิชาเสรีเกี่ยวกับคหกรรม เพราะเธอพิจารณาแล้วเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งเธอวางแผนไว้ว่าจะเรียนต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สาขาหัตถกรรม กล้วยไม้มีฐานะทางบ้านอยู่ในระดับปานกลาง และมีพี่น้องที่กำลังเรียนอยู่อีก 3 คน เธอใช้เวลาว่างในช่วงวันหยุดเสาร์อาทิตย์ หรือในช่วงปิดเทอมทำงานเพื่อหารายได้ระหว่างเรียน โดยรับจ้างทำงานในร้านตัดเย็บเสื้อผ้า ช่วยสอยเสื้อผ้าหรือเย็บผ้าเล็กๆ น้อยๆ

เมื่อเธอเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เธอตัดสินใจเลือกเรียนต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษา หลักสูตร ปวช. ในแผนกหัตถกรรม ตามที่ตั้งใจไว้ ซึ่งจะใช้เวลาเรียน 3 ปี และเมื่อจบแล้ว สามารถที่จะออกมาทำงานก็ได้ หรือถ้าต้องการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นก็ได้เช่นกัน ในขณะที่กล้วยไม้เรียน ปวช. ปีที่ 2 นั้น บิดาของเธอถึงแก่กรรมจึงเหลือแต่มารดาเพียงคนเดียวที่ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ดังนั้น ฐานะการเงินทางบ้านจึงแย่ลง กล้วยไม้จึงต้องทำงานและเรียนไปด้วย เธอได้รับจ้างทำงานในร้านจำหน่ายของที่ระลึกแห่งหนึ่ง โดยใช้เวลาว่างในช่วงตอนเย็นหลังจากเลิกเรียนและในบางครั้งเธอก็จะรับงานไปทำที่หอพักด้วย ซึ่งทำให้เธอมีรายได้เพิ่มมากขึ้นจนไม่ต้องรบกวนจากที่บ้าน และสามารถเก็บเงินส่งไปให้ที่บ้านได้บ้าง

หลังจากกล้วยไม้เรียนจบ ปวช. เธอก็หางานทำและได้ทำงานในร้านเดิมที่เธอทำ แต่เปลี่ยนเวลาทำในตอนกลางวัน และเธอก็ตั้งใจไว้ว่าเธอจะเรียนต่อ ปวส. สาขาหัตถกรรมให้ได้ เธอทำงานอย่างขยันขันแข็งและมีรายได้พอที่จะส่งไปให้ที่บ้านเป็นประจำทุกเดือน นอกจากนี้ยังมีเหลือเก็บไว้บ้าง เธอทำงานได้ 2 ปี จึงสมัครเข้าเรียนต่อ ปวส. ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเดิมที่เคยเรียน แต่เรียนภาคค่ำหลังจากเลิกทำงาน กล้วยไม้ต้องแบ่งเวลาในการทำงานและการเรียนอย่างเหมาะสม ถึงแม้ว่าเธอจะรู้สึกเหนื่อยมากแต่เธอก็ไม่ทอดทิ้ง ยังเอาใจใส่ต่อการทำงานและการเรียนเป็นอย่างดี และนายจ้างก็ได้เพิ่มเงินเดือนให้กับเธอมากขึ้นอีกเพราะความขยันขันแข็งและรับผิดชอบของเธอ กล้วยไม้วางแผนชีวิตหลังจากที่เธอเรียนจบ ปวส. ไว้ว่าเธอจะทำงานอยู่ที่เดิมประมาณ 3 ปี เพื่อจะได้มีเงินเก็บไว้เปิดร้านของตนเองและเป็นการเพิ่มประสบการณ์ด้วย เมื่อเธอเรียนจบหลังจากนั้นอีก 3 ปี กล้วยไม้จึงลาออกจากรานและกลับไปเปิดร้านจำหน่ายของที่ระลึกที่บ้านของตนเองและเธอต้องการให้กิจการมีความมั่นคงจึงพยายามทำงานด้วยความมานะบากบั่นไม่ทอดทิ้งต่ออุปสรรค จนในปัจจุบันเธอมีกิจการที่มั่นคงเป็นที่รู้จักกว้างขวางในชุมชน

กิจกรรมชุดที่ 2

ชื่อกิจกรรม การคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิกได้รู้และเข้าใจการคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

สมาชิกสามารถบอกลักษณะของการคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพได้

ขนาดกลุ่ม 8 - 12 คน

เวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที

อุปกรณ์

1. เอกสารเรื่อง “การคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ”
2. เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "อนาคตของเสกสรรและแสงดาว"

วิธีดำเนินการ

1. ผู้นำกลุ่มแจกเอกสารเรื่อง "การคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ" ให้สมาชิกอ่าน
2. ผู้นำกลุ่มแจกเอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "อนาคตของเสกสรรและแสงดาว" ให้สมาชิกอ่าน
3. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มถึงผลที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตจากการกระทำของเสกสรรและแสงดาว
4. ผู้นำกลุ่มให้แนวคิดเกี่ยวกับการคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ
5. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถามหากมีข้อสงสัย
6. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกบอกลักษณะการคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ
7. สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรม และผู้นำกลุ่มสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง

การประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออกของสมาชิก
2. สังเกตจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

แหล่งอ้างอิง

จักรวาล ภูวนันท์. ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนสถาน
สงเคราะห์ เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.

เอกสารเรื่อง “การคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ”

การคาดการณ์ไกลเป็นการพิจารณาใคร่ครองว่า การกระทำพฤติกรรมนั้นๆ จะส่งผลในอนาคตอย่างไร จะมีผลกระทบถึงอะไร และจะเกิดอะไรตามมา ผู้ที่รู้จักพิจารณาใคร่ครองถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำ จะเป็นผู้ที่สามารถคาดคะเนเหตุการณ์ข้างหน้าได้ และสามารถดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องเพื่อให้ได้ผลตามที่ต้องการ วิจัยและพิจารณาในการตัดสินใจที่ดี และมักจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ตนเองกระทำ ทั้งนี้เนื่องจากสามารถคาดการณ์ไว้ถูกต้อง จึงสามารถวางแผนและเลือกกระทำแต่สิ่งที่มองเห็นแล้วว่าจะเกิดผลดี เช่น เลือกแผนการเรียนโดยพิจารณาถึงโอกาสหลังจากเรียนจบด้วย หรือเลือกประกอบอาชีพโดยพิจารณาความสามารถและความสนใจและตนเอง

เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง “อนาคตของเสกสรรและแสงดาว”

เสกสรรเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ ชอบทำงานที่เป็นอิสระ มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความถนัดเกี่ยวกับงานทางด้านศิลปะ และเขาสนใจที่จะทำงานเกี่ยวกับการเขียนและออกแบบ หลังจากเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขาเลือกเรียนต่อช่างศิลป์ ในวิทยาลัยเพาะช่าง เพราะเขาพิจารณาแล้วเห็นว่าเขามีความสามารถที่จะเรียนได้และเมื่อเรียนจบเขาก็จะได้ทำงานที่เขาสนใจ ส่วนแสงดาวนั้นเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง กล้าคิดกล้าทำ ชอบการเสี่ยงสนใจที่จะทำงานเกี่ยวกับธุรกิจ แต่เธอก็กลัวว่าถ้าเรียนต่อทางด้านธุรกิจเธอก็จะต้องหางานทำอีก เธอจึงคิดที่จะเรียนต่อในสาขาที่จบแล้วมีงานทำทันที ดังนั้นเมื่อเธอเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เธอจึงสอบเข้าเรียนพยาบาล ทั้ง ๆ ที่เธอไม่ชอบอาชีพนี้

กิจกรรมชุดที่ 3

ชื่อกิจกรรม การวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้สมาชิกรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพ
2. เพื่อให้สมาชิกรู้ข้อดีของการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. สมาชิกสามารถวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพได้
2. สมาชิกสามารถบอกข้อดีของการวางแผนการศึกษา และการประกอบอาชีพได้

ขนาดกลุ่ม 8 - 12 คน

เวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที

อุปกรณ์

1. เอกสารเรื่อง "การวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพ"
2. เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "การวางแผนการศึกษาต่อของสุรศักดิ์"
3. ปากกา
4. กระดาษโรเนียว

วิธีดำเนินการ

1. ผู้นำกลุ่มแจกเอกสารเรื่อง "การวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพ" ให้สมาชิกอ่าน
2. ผู้นำกลุ่มอธิบายถึงการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพ
3. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถามหากมีข้อสงสัย
4. ผู้นำกลุ่มแจก เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "การวางแผนการศึกษาต่อของสุรศักดิ์"

ให้สมาชิกอ่าน

5. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกเขียนการวางแผนด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพของตน

ตน

6. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกเล่าการวางแผนด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพของตน
7. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มถึงข้อดีของการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพ

แผนการศึกษาและการประกอบอาชีพ

8. สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรม และผู้นำกลุ่มสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง

การประเมินผล

1. สัมผัสจากพฤติกรรมการแสดงออกของสมาชิก
2. สัมผัสจากการเขียนการวางแผนด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพของสมาชิก
3. สัมผัสจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

แหล่งอ้างอิง

กนกวรรณ อุ่นใจ. ผลการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปริญญาโท
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2535.

เอกสารเรื่อง "การวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพ"

การวางแผนเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ และแนวทางการกระทำไว้ล่วงหน้า เพื่อให้บุคคลปฏิบัติตามแนวทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต การวางแผนจะเป็นการตอบคำถามว่าขณะนี้อยู่ที่ไหน จะไปไหนในอนาคต และจะไปถึงที่นั่นได้อย่างไร การวางแผนสำหรับอนาคต โดยเฉพาะด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพเป็นเรื่องสำคัญเนื่องจากจะช่วยให้บุคคลมีชีวิตอยู่อย่างมีความหมายไม่เลือนลอยและจะช่วยกระตุ้นให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้นมุ่งมั่นที่จะทำเพื่อไปให้ถึงเป้าหมายของชีวิต ทั้งนี้เพราะความสำเร็จของชีวิตจะเกิดขึ้นได้ก็โดยการกระทำ การวางแผนนั้นจะต้องมีความชัดเจน มองเห็นแนวทางที่ไปถึงได้

แนวทางในการวางแผนการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จในการศึกษาและการประกอบอาชีพนั้นจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ในการวางแผนเป็นขั้นตอนตามลำดับ ซึ่งจะช่วยให้มีจุดมุ่งหมายชีวิตที่ถูกต้องเหมาะสม และเกิดผลสำเร็จได้สำหรับแนวทางในการวางแผนการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จ เหมาะสมและปฏิบัติจริงได้สามารถดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดเป้าหมาย ในขั้นนี้บุคคลจะต้องรู้ว่าจะต้องวางแผนในเรื่องใดและตระหนักว่ามีสิ่งที่จะต้องคิดวางแผนเพื่อเป้าหมายที่ต้องการ จึงจะทำให้เกิดกระบวนการคิดหาแนวทางดำเนินการ การกำหนดเป้าหมายต้องเป็นเป้าหมายที่ชัดเจนว่าต้องการอะไร โดยคำนึงว่าเป้าหมายที่ต้องการนั้นมีความสมจริงในทางปฏิบัติ

ขั้นที่ 2 ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เป็นการพิจารณาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยในการวางแผนปฏิบัติ โดยพิจารณาข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ได้แก่ ความสามารถ สติปัญญา ความถนัด ความสนใจ สุขภาพ ฐานะทางครอบครัว ตลอดจนผลการเรียน
2. ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในด้านการศึกษาต่อ ได้แก่ สถานที่ตั้ง หลักสูตรการเรียน การสอน แผนการเรียนหรือสาขาวิชา ลักษณะการเรียนการสอน ค่าใช้จ่าย และโอกาสหลังจากเรียนจบ ด้านการทำงานและการเรียนต่อ ส่วนในด้านการประกอบอาชีพได้แก่ ลักษณะของงาน คุณสมบัติเฉพาะ สถานที่ทำงาน สวัสดิการ โอกาสก้าวหน้า

ขั้นที่ 3 พิจารณาความเป็นไปได้ของทางเลือกที่จะปฏิบัติ โดยเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองกับสิ่งแวดล้อม

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของแต่ละทางเลือกเพื่อพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุด

ขั้นที่ 5 กำหนดแบบแผนที่จะเป็นแนวทางปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายว่าจะทำอะไรต่อไปอย่างไร เมื่อไร เวลานานเท่าไร ที่ไหน กับใคร

เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "การวางแผนการศึกษาต่อของสุรศักดิ์"

ข้อมูลส่วนตัวของสุรศักดิ์

สุรศักดิ์กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเขาได้ตัดสินใจแล้วว่าหลังจากเรียนจบเขาจะเรียนต่อ แต่เขาก็ไม่รู้ว่าเรียนต่อที่ไหน อย่างไรดี สุรศักดิ์มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เขามีความสนใจและความถนัดในการวาดภาพ และงานออกแบบเขียนแบบ ครอบครัวของเขามีฐานะปานกลาง แต่สุรศักดิ์เป็นลูกชายคนโต บิดามารดาจึงต้องการให้เขาเรียนในวิชาที่เรียนจบเร็วๆ และมีโอกาสได้ทำงานแน่นอน เพื่อจะได้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายของครอบครัว

ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา

สุรศักดิ์มีความสนใจและมีความถนัดในการวาดภาพ และงานด้านการออกแบบหรือเขียนแบบ ดังนั้นข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาที่เป็นทางเลือกของสุรศักดิ์แบ่งเป็น 2 ทาง คือ

1. เรียนต่อสายสามัญ คือ เข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งจะแบ่งแผนการเรียนเป็น 2 สาย คือ สายวิทย์ และสายศิลป์ หลังจากเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก็สอบเข้าเรียนในสถานบันอุดมศึกษาตามสาขาที่ต้องการอีก 4 ปี และต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงพอสมควร แต่อาจจะหารายได้พิเศษระหว่างเรียนก็ได้ ถ้าขยันเมื่อเรียนจบอาจจะทำงานอิสระโดยสร้างงานเองถ้ามีฝีมือ หรือสมัครเข้าทำงานในหน่วยงานต่างๆ
2. เรียนต่อสายอาชีพ โดยเข้าเรียนต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในหลักสูตร ปวช. เรียน 3 ปี ก็สามารถหางานทำได้ หรือถ้าจะเรียนต่ออีกก็ได้ค่าใช้จ่ายไม่สูงนัก

กิจกรรมชุดที่ 4

ชื่อกิจกรรม การพิจารณาความสามารถ ความสนใจตนเอง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้สมาชิกพิจารณาความสามารถและความสนใจของตนเอง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. สมาชิกสามารถบอกความสามารถและความสนใจของตนเองได้

ขนาดกลุ่ม 8 - 12 คน

เวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที

อุปกรณ์

เอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง "ความผิดพลาดของใคร"

วิธีดำเนินการ

1. ผู้นำกลุ่มแจกเอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง "ความผิดพลาดของใคร" ให้สมาชิกอ่าน
2. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง "ความผิดพลาดของใคร" โดยวิเคราะห์เหตุการณ์ในเรื่อง
3. ผู้นำกลุ่มอธิบายถึงการพิจารณาความสามารถและความสนใจของตนเอง
4. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถามหากมีข้อสงสัย
5. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกบอกความสามารถและความสนใจของตนเอง
6. สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรม ผู้นำกลุ่มสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง

การประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออกของสมาชิก
2. สังเกตจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

แหล่งอ้างอิง

จักรวาล ภูวพันธ์. ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน
สถานสงเคราะห์ เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.

เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง “ความผิดพลาดของใคร”

เช้าวันเปิดเทอมใหม่ ในห้อง ม.1/5 คุณเจ็กก็คักเป็นพิเศษเพราะเป็นวันแรกที่นักเรียนได้มาโรงเรียน และเป็นวันที่ทางโรงเรียนกำหนดให้เป็นวันที่ต้องลงทะเบียน ซึ่งในเทอมนี้เป็นเทอมที่พิเศษเพราะได้มีการเลือกวิชาเลือกเสรี โดยที่นักเรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความสามารถ ความสนใจของตน ครูสมพรซึ่งเป็นครูประจำชั้น ม.1/5 ได้เข้ามาบอกและชี้แจงถึงวิธีการเลือกวิชาเลือกเสรี โดยได้บอกว่าให้นักเรียนเลือกเรียนตามความสามารถและความสนใจของตนเอง ไม่ต้องกลัวว่าจะไม่มีเพื่อนๆ มาเรียนด้วย ทั้งนี้ที่ครูสมพรชี้แจงเสร็จแล้ว ชุศรีก็ได้บอกกับเพื่อนๆ ว่าตัวของเขาเลือกเรียนวิชาพิมพ์ดีด ถ้าใครอยากเรียนก็เลือกเรียนตามเลขนะ และได้ชักจูงเพื่อนๆ ให้เลือกเรียนตามตนเอง และพูดในเชิงที่ว่าถ้ารักฉันก็เลือกเรียนตามฉันด้วย จากการแสดงพฤติกรรมอย่างนี้ทำให้ปรารถนาเกิดความไม่พอใจเป็นอย่างมากแต่ก็ไม่ได้แสดงอาการอะไรออกมา ได้แต่รำพึงในใจว่า ฉันไม่เลือกตามเธอหรอกแต่ฉันจะเรียนศิลปะเพราะฉันสนใจมากกว่า

ส่วนสมพรยังไม่ทราบว่าคุณเองจะเลือกเรียนอะไรดี เพราะไม่รู้ว่าตนเองมีความสามารถในด้านใดจึงได้ไปถามอาทิตย์ ซึ่งอาทิตย์ก็บอกสมพรไม่ได้ว่าสมพรควรเรียนอะไรดี แต่อาทิตย์ก็ได้บอกว่าคุณเองเรียนเกษตรถ้าสมพรอยากเลือกเรียนก็ได้ แต่สมพรก็ไม่ทราบว่าตนเองจะเรียนดีหรือไม่จึงได้ถามปรารถนาว่าคุณเองน่าจะเรียนอะไรดี ซึ่งปรารถนาก็บอกให้คุณเลือกเรียนตามที่คุณสนใจและคิดว่าเหมาะสมกับตัวเองมากที่สุด

ในที่สุดสมพรก็เลือกเรียนพิมพ์ดีดตามที่ชุศรีชักชวน และจากการที่สมพรเองตัดสินใจไม่ได้ ซึ่งเป็นการเรียนในวิชาที่คุณเองไม่ชอบเลย

กิจกรรมชุดที่ 5

ชื่อกิจกรรม การกำหนดทางเลือกที่เหมาะสม

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิกทราบลักษณะการกำหนดทางเลือกที่เหมาะสมกับตนเอง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

สมาชิกบอกทางเลือกที่เหมาะสมกับตนเองได้

ขนาดกลุ่ม 8 - 12 คน

เวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที

อุปกรณ์ เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "จะไปทางไหน"

วิธีดำเนินการ

1. ผู้นำกลุ่มแจกเอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "จะไปทางไหน" ให้สมาชิกอ่าน
2. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับกลุ่มว่าถ้าเป็นตัวละครในเรื่องจะทำอย่างไร

เรื่องจะทำอย่างไร

3. ผู้นำกลุ่มอธิบายสรุปเกี่ยวกับทางเลือกที่เหมาะสมกับตนเองควรเป็นอย่างไร
4. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถามหากมีข้อสงสัย
5. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกบอกทางเลือกที่เหมาะสมกับตนเอง
6. สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรม ผู้นำกลุ่มสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง

การประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออกของสมาชิก
2. สังเกตจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

แหล่งอ้างอิง

จักรวาล ภูวนันท์. ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน
 สถานสงเคราะห์ เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.

เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง “จะไปทางไหน”

สมคิดเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง สมคิดมีความสนใจในด้านการซ่อมเครื่องยนต์เป็นอย่างมาก ในเวลาว่างเขามักจะหาหนังสือเกี่ยวกับช่าง และเครื่องยนต์มาอ่านเป็นประจำ และในวันหยุดเขามักจะไปดูช่างซ่อมเครื่องยนต์ตามอู่อยู่เป็นประจำ จนบิดามารดาของสมคิดบ่นกับสมคิดเสมอว่า สมคิดไม่สนใจในการเรียน และชอบหมกมุ่นอยู่กับเครื่องยนต์มากกว่าการทำการบ้าน และอ่านหนังสือ ซึ่งในส่วนตัวของบิดามารดาของสมคิด เขาต้องการให้สมคิดเรียนให้สูงถึงระดับมหาวิทยาลัย และต้องการให้สมคิดเป็นนายความในอนาคต ซึ่งบิดาและมารดาของสมคิดก็บอกถึงความปรารถนาให้สมคิดฟังอยู่เป็นประจำ สมคิดก็ทราบดีว่าบิดามารดาปรารถนาให้ตนเองมีอาชีพอะไรในอนาคต แต่สมคิดก็ไม่ได้สนใจในการเรียนเพื่อที่จะเป็นไปตามความคาดหวังของบิดา มารดา เพราะว่าตัวเองไม่ชอบ และไม่มี ความสนใจที่จะเป็นนายความ

สมคิดได้มาปรึกษากับครูประจำชั้น ซึ่งครูประจำชั้นก็ได้ชี้แจงว่า การที่จะเรียนอะไรก็ตามก็ควรสำรวจถึงความสามารถ และความสนใจของตนเองก่อน ส่วนเรื่องที่บิดา มารดาต้องการให้เราเรียนนั้นก็ควรบอกกับบิดา มารดาดีๆ และสมคิดเองก็ควรดูผลการเรียนที่ผ่านมาประกอบกันด้วย

หลังจากที่ได้ปรึกษาครูประจำชั้นมาแล้ว สมคิดก็ไม่รู้ว่าตนเองจะเรียนต่ออะไรดีหรือจะตั้งเป้าหมายในอนาคตอย่างไรดี ถ้าเลือกตามความสนใจของตนเอง บิดา มารดาก็จะต้องเสียใจหรือถ้าเลือกตามความปรารถนาของ บิดา มารดา สมคิดเองก็ไม่สนใจ ขาดความสามารถ ทำให้สมคิดคิดมากและเลือกไม่ถูก

จากกรณีตัวอย่างนี้ให้นักเรียนร่วมกันคิดว่าสมคิดควรทำอย่างไร

กิจกรรมชุดที่ 6

ชื่อกิจกรรม การแก้ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้สมาชิกหาแนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

สมาชิกสามารถบอกวิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพได้

ขนาดกลุ่ม 8 - 12 คน

เวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที

อุปกรณ์

1. เอกสารเรื่อง "การแก้ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ"
2. เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "ปัญหาของโนรี"

วิธีดำเนินการ

1. ผู้นำกลุ่มแจกเอกสาร เรื่อง "การแก้ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ" ให้กับสมาชิก
2. ผู้นำกลุ่มอธิบายถึง "การแก้ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ"
3. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถามหากมีข้อสงสัย
4. ผู้นำกลุ่มแจกเอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "ปัญหาของโนรี" ให้สมาชิกอ่าน
5. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มว่า โนรีควรจะตัดสินใจเลือกแนวทางการแก้ปัญหาอย่างไร

ใจเลือกแนวทางการแก้ปัญหาอย่างไร

6. สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรม ผู้นำกลุ่มสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง

การประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออกของสมาชิก
2. สังเกตจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

แหล่งอ้างอิง

กนกวรรณ อุ่นใจ. ผลการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2535.

เพ็ญแข ประจวบปัจฉิม “ลักษณะนิสัยการตัดสินใจและการแก้ปัญหา” เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรมหน่วยที่ 9-15. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.

กิจกรรมชุดที่ 7

ชื่อกิจกรรม การรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอยเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ
จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิกรู้และเข้าใจความสำคัญของการรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

สมาชิกสามารถบอกความสำคัญของการรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอยได้

ขนาดกลุ่ม 8 - 12 คน

เวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที

อุปกรณ์

1. เอกสารเรื่อง "การรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอย"
2. เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "ความสำเร็จของอรอุมา"

วิธีดำเนินการ

1. ผู้นำกลุ่ม แจกเอกสารเรื่อง "การรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอย" ให้สมาชิกอ่าน
2. ผู้นำกลุ่มอธิบายถึงความสำคัญของการรู้จักเลือกที่จะกระทำหรือรอคอย
3. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม หากมีข้อสงสัย
4. ผู้นำกลุ่มแจกเอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "ความสำเร็จของอรอุมา" ให้สมาชิกอ่าน
5. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มถึงความสำคัญของการรู้จัก

เลือกที่จะกระทำและรอคอย

6. สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรม ผู้นำกลุ่มสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง

การประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออกของสมาชิก
2. สังเกตจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของสมาชิก

แหล่งอ้างอิง

กนกวรรณ อุ่นใจ. ผลการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2535.

เอกสารเรื่อง "การรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอย"

การรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอย เป็นความสามารถของบุคคลที่จะเลือกกระทำพฤติกรรมที่ต้องใช้ความเสียสละหรือความอดทนเป็นเวลานานพอที่จะนำไปสู่ความต้องการในอนาคต สามารถที่จะรอคอยได้ โดยระยะเวลาในการรอคอยนั้นไม่ได้ทำให้มีความรู้สึกละเลยสิ่งที่ได้รับนั้นคือคุณค่าลงไป เช่น นักเรียนสะสมเงินทีละเล็กทีละน้อย เพื่อให้ได้มากพอที่จะซื้อหนังสือเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัยหรือฝึกฝนทักษะเกี่ยวกับอาชีพเพื่อให้มีความสามารถพอที่จะประกอบอาชีพที่สนใจได้ การที่บุคคลรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอยนั้น เขาต้องรู้ว่ามียังทางเลือกที่ทางอะไรบ้าง และเห็นความจำเป็นในการที่จะต้องตัดสินใจเลือกกระทำ

เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "ความสำเร็จของอรอมา"

อรอมา กำลังเรียนภาคเรียนสุดท้ายของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ถึงแม้ว่าฐานะทางบ้านของเธอจะยากจน แต่เธอก็สามารถที่จะเรียนจนกระทั่งถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้ ด้วยความพยายามของเธอระหว่างที่เรียน อรอมาจะทำงานเพื่อหารายได้ในช่วงวันหยุดเสาร์อาทิตย์ และช่วงปิดเทอมเธอจะไปทำงานที่โรงงานสับปะรด เพื่อเก็บเงินไว้ใช้จ่ายในการเรียน นอกจากนี้ในวันปกติหลังจากเลิกเรียนเธอก็รับจ้างรีดผ้าหรือซักผ้า บางครั้งก็ทำความสะอาดบ้านพักให้กับคณะครูอาจารย์ในโรงเรียน อรอมาเป็นคนที่มีความรับผิดชอบและมีน้ำใจ ถึงแม้เธอจะต้องทำงานไปด้วย แต่เธอก็ไม่เคยละทิ้งการเรียน ผลการเรียนของเธออยู่ในเกณฑ์ดี อรอมาสนใจที่จะประกอบอาชีพพยาบาล เธอวางแผนชีวิตไว้ว่าหลังจากเธอเรียนจบ เธอจะต้องไปสมัครสอบเข้าเรียนต่อพยาบาลที่สาธารณสุขจังหวัด และจะต้องพยายามสอบเข้าให้ได้

ในระหว่างที่อรอมาต้องเรียนและทำงานไปด้วยนั้น บางครั้งเธอก็คิดว่าเธอควรที่จะลาออกจากโรงเรียนเพื่อทำงาน หรือจะเรียนจนจบเพื่อรอสอบเข้าเรียนตามที่ตั้งใจไว้ เคยมีคนชวนให้เธอไปทำงานด้วยและให้เงินเดือนสูงพอสมควร แต่ต้องให้เธอลาออกจากโรงเรียนต่างๆ ที่เธอกำลังจะเรียนจบ เธอก็เลือกที่จะเรียนต่อให้จบก่อน ถึงแม้ว่าเธอจะลำบากเรื่องการเงิน แต่เธอก็จะอดทนเพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต และหลังจากเรียนจบ อรอมาก็สมัครสอบเข้าเรียนพยาบาลดังที่ได้ตั้งใจไว้ แต่เธอสอบเข้าไม่ได้ ดังนั้น อรอมาจึงหางานทำแต่ในขณะเดียวกันเธอก็ดูหนังสือเพื่อเตรียมตัวสำหรับการสอบเข้าพยาบาลอีกครั้ง และในที่สุดเธอก็สามารถเข้าเรียนพยาบาลได้และหลังจากเรียนจบก็ได้บรรจุในโรงพยาบาลประจำอำเภอที่เธออยู่

กิจกรรมชุดที่ 8

ชื่อกิจกรรม การตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้สมาชิก¹รู้และเข้าใจในการตัดสินใจของตนเองด้านการศึกษาและ การประกอบอาชีพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

สมาชิกสามารถบอกการตัดสินใจของตนเองด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพได้

ขนาดกลุ่ม 8 - 12 คน

เวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที

อุปกรณ์ เอกสารเรื่อง "การตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ"

วิธีดำเนินการ

1. ผู้นำกลุ่ม แจกเอกสารเรื่อง "การตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ" ให้สมาชิกอ่าน
2. ผู้นำกลุ่มอธิบายให้สมาชิกทราบถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ
3. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถามหากมีข้อสงสัย
4. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มถึง "การตัดสินใจของฉันในด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ"
5. สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรม ผู้นำกลุ่มสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง

การประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออกของสมาชิก
2. สังเกตจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

แหล่งอ้างอิง

กนกวรรณ อุ่นใจ. ผลการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปรินูญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2535.

เอกสารเรื่อง "การตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ"

การตัดสินใจเลือกทางศึกษาต่อและการประกอบอาชีพเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับชีวิต เพราะการตัดสินใจที่ผิดพลาดย่อมจะก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย เช่น ความเบื่อหน่าย การหนีเรียนการสอบตก หรือทำงานไม่ได้ต้องเปลี่ยนงานใหม่ ว่างาน ซึ่งนับเป็นการสูญเสียเวลาอันมีค่า และสิ้นเปลืองทรัพย์สินโดยเปล่าประโยชน์ ดังนั้นเพื่อให้สามารถตัดสินใจเลือกการศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม จะเสนอข้อคิดบางประการก่อนการตัดสินใจ ดังนี้

1. มองตนเองอย่างรู้จักและเข้าใจโลกเกี่ยวกับตน ในขั้นนี้บุคคลจะต้องรู้จักวิเคราะห์และสำรวจตนเองและพิจารณาลักษณะรวมๆ ของตนเองทุกแง่มุม จนเกิดความเข้าใจและรู้ในข้อดีหรือข้อบกพร่องอย่างแท้จริงเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ดังนี้

1.1 อุปนิสัยและบุคลิกภาพ คือ ลักษณะทั้งทางร่างกายและจิตใจ ได้แก่ รูปร่าง หน้าตา กิริยาท่าทาง การแสดงออก อารมณ์ น้ำเสียง การพูดจา ไหวพริบ ความเชื่อมั่น รวมทั้งจะต้องรู้จักทักษะ ความสามารถพิเศษ ความถนัดที่แท้จริง ทศนคติ ความสนใจ และค่านิยมของตนเองด้วย

การค้นพบตัวเองในด้านนี้มีวิธีการมากมาย เช่น การทำแบบทดสอบต่างๆ ซึ่งจะมีทั้งแบบทดสอบความสนใจ ความถนัด ค่านิยม บุคลิกภาพ ซึ่งสามารถที่จะทำการทดสอบได้โดยใช้บริการแนะแนวของสถานศึกษาต่างๆ

1.2 สถิติปัญญา หมายถึง ความสามารถในการคิดค้น หาเหตุผล วิเคราะห์ สังเคราะห์ สื่อความหมายหรือแสดงออกให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างทะลุ ปรุโปร่ง ซึ่งอาจจะดูได้จากผลการเรียนที่ผ่านมาโดยไม่เข้าข้างตนเองจนเกินไป

1.3 สุขภาพอนามัยและลักษณะทางร่างกาย ได้แก่ ความแข็งแรง อ่อนแอ โรคประจำตัว ความสูง น้ำหนัก ความผิดปกติของสายตา หรือความพิการในอวัยวะบางส่วนของร่างกาย ฯลฯ จะเห็นว่าในบางสาขาวิชาได้มีการกำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าศึกษา หรือบางอาชีพก็จะกำหนดคุณสมบัติพิเศษไว้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการศึกษาและในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

1.4 เป้าหมายในชีวิต โดยทั่วไปนักเรียนมักจะไม่มีใครใส่ใจที่จะวางเป้าหมายให้กับชีวิตตนเองไม่ว่าจะเป็นการเลือกสาขาเรียนต่อ การเลือกอาชีพ จะไม่มีการวางแผน ส่วนใหญ่จะเรียนตามที่โรงเรียนกำหนดให้เรียน เรียนตามเพื่อน ตามความนิยมของสังคม ตามความต้องการของผู้ปกครอง ฯลฯ ซึ่งเมื่อไม่มีเป้าหมายในชีวิต ก็ไม่รู้จะทำอย่างไรกับอนาคตของตนเอง การวางแผนชีวิต เพื่อไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้จึงเป็นสิ่งสำคัญ บุคคลควรจะรู้ว่าเขาต้องการทำอะไรกับ

ชีวิตของเขา เขาจะไปไหน และจะไปได้อย่างไร อย่างไรก็ตามการวางแผนชีวิตดังกล่าวจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานความเป็นจริงของแต่ละบุคคล

1.5 สภาพทางเศรษฐกิจของตนเองและครอบครัว เพราะการเรียนในบางสาขาวิชาจำเป็นต้องใช้ค่าใช้จ่ายมาก หรือการประกอบอาชีพบางประเภทก็จำเป็นต้องมีเงินสำรองไว้ด้วย

2. มองอาชีพอย่างรู้จักโลกของอาชีพที่จะศึกษา ตามทฤษฎีของการพัฒนาอาชีพนั้น อาจกล่าวได้ว่าการตัดสินใจว่าตนจะเลือกอาชีพอะไรดีนั้น เริ่มก่อตัวมาจากประสบการณ์ในวัยเด็ก และค่อยๆ พัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆ ไม่ใช่การแนะนำอาชีพ เมื่อจะสำเร็จการศึกษาระดับหนึ่งเท่านั้น แต่ก่อนที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกอาชีพนั้นๆ ก็จะต้องสำรวจศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการทำงาน ความก้าวหน้า แนวโน้ม ตลาดแรงงาน ความต้องการกำลังคน ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งสำรวจว่าอาชีพนั้นตรงกับความต้องการและบุคลิกภาพของตนเองมากที่สุด

3. มองการศึกษาอย่างรู้จักโลกของการศึกษา คือ การรู้จักแสวงหาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการศึกษา ทั้งในระบบการศึกษา หลักสูตร และสาขาวิชา การจัดการ ระยะเวลาในการศึกษา สถานที่ตั้ง วิธีการรับเข้าศึกษา คุณสมบัติเฉพาะของแต่ละสาขาวิชา ค่าใช้จ่ายในการศึกษา บริการและสวัสดิการ รวมทั้งวุฒิที่จะได้รับเมื่อสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ไม่ควรยึดมั่นกับสถาบันใดสถาบันหนึ่งจนเกินไป ควรดูที่สาขาวิชาที่ต้องการจะศึกษาเป็นหลัก

4. ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพที่ต้องการอย่างฉลาด ในขั้นนี้เป็นการฝึกความคิดและประสานสัมพันธ์ระหว่างตนเอง ข้อมูลการศึกษา และข้อมูลอาชีพ โดยพิจารณาจากข้อ 1-3 ประกอบการตัดสินใจให้เหมาะสมกับตนเองและมีความเป็นไปได้มากที่สุด และถ้าจะเพิ่มความมั่นใจในการตัดสินใจให้มากขึ้น ในขั้นนี้อาจจะขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์แนะแนวในสถานศึกษาเพิ่มเติม

กิจกรรมชุดที่ 9

ชื่อกิจกรรม ปัจฉิมนิเทศ

จุดมุ่งหมาย เพื่อสรุปเกี่ยวกับการตระหนักในอนาคต

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. สมาชิกสามารถบอกความหมายและความสำคัญของการตระหนักในอนาคตได้
2. สมาชิกสามารถบอกลักษณะพฤติกรรมที่บ่งบอกว่าเป็นผู้มีการตระหนักในอนาคตได้
3. สมาชิกสามารถบอกความสำคัญของการตระหนักในอนาคตได้

ขนาดกลุ่ม 8 - 12 คน

เวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที

อุปกรณ์

1. ปากกา
2. กระดาษโรเนียว

วิธีดำเนินการ

1. ผู้นำกลุ่มแจกกระดาษโรเนียวให้สมาชิกเขียนถึง
 - 1.1 ความหมายของการตระหนักในอนาคต
 - 1.2 ลักษณะพฤติกรรมที่บ่งบอกว่าเป็นผู้มีการตระหนักในอนาคต
 - 1.3 ความสำคัญของการตระหนักในอนาคต
2. ผู้นำกลุ่มอธิบายสรุปถึงการตระหนักในอนาคต
3. สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรม ผู้นำกลุ่มสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามของสมาชิก
2. สังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออกของสมาชิก

แหล่งอ้างอิง

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจันปัจจนึก. จริยธรรมของเยาวชนไทยรายงานการวิจัย ฉบับที่ 21. กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา, 2520.

ภาคผนวก ข
รายงานการดำเนินโปรแกรมกลุ่มทดลอง

ภาคผนวก ข
รายงานการดำเนินโปรแกรมกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 12 รายงานการดำเนินโปรแกรมกลุ่มทดลอง

ครั้งที่/ หัวข้อกิจกรรม การแนะนำ แบบกลุ่มย่อย วัน/เวลา	สรุปสาระการดำเนินตามกิจกรรมการแนะนำแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อ การตระหนักในอนาคต
<p style="text-align: center;">ครั้งที่ 1</p> <p>ปฐมนิเทศ ความหมาย และความสำคัญของการ ตระหนักในอนาคต วันศุกร์ที่ 8 พฤศจิกายน 2539 เวลา 13.50 น.-15.30 น.</p>	<p>1.สร้างสัมพันธภาพในกลุ่ม ผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิก แนะนำตนเอง และให้สมาชิกคลัดกันแนะนำตนเองจนครบทุกคน ผู้วิจัยบอกถึงระยะ เวลาในการที่จะอยู่ด้วยกันกับสมาชิกเป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง คือในวันจันทร์และวันศุกร์ รวม 9 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 40 นาที</p> <p>2.ชี้แจงจุดมุ่งหมายของกิจกรรมให้สมาชิกมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน ผู้ วิจัยได้ชี้แจงจุดมุ่งหมายและวิธีดำเนินกิจกรรมให้สมาชิกทราบจากนั้น ผู้วิจัยได้ชี้แจงบทบาทของสมาชิกในการเข้าร่วมกลุ่ม โดยเน้นถึงการ ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม ชักถามเมื่อมีข้อสงสัย ผู้วิจัย ได้กล่าวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่สมาชิกจะบรรลุจุดมุ่งหมาย ของการดำเนินการทำกิจกรรมภายในกลุ่ม สมาชิกจะต้องเรียนรู้ที่จะ แสดงความคิดเห็นซึ่งกิจกรรมในแต่ละครั้งจะเอื้ออำนวยให้ตามลำดับ ต่อไป</p> <p>3.ให้ความรู้เกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของการตระหนักใน อนาคต จากนั้นผู้วิจัยอธิบายให้สมาชิกทราบ ความหมายและความ สำคัญของการตระหนักในอนาคต ในช่วงแรกสมาชิกบางคนยังไม่ค่อย เข้าใจ ผู้วิจัยจึงอธิบายซ้ำอีกครั้งพร้อมทั้งยกตัวอย่างที่เห็นชัดเจน สมาชิกเข้าใจ และเปิดโอกาสให้สมาชิกซักถามหากมีข้อสงสัย</p> <p>4.แจกเอกสารกรณีตัวอย่าง จากนั้นผู้วิจัยได้แจกเอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง “ความสมหวังของกล้วยไม้” ให้สมาชิกอ่านและพิจารณาเกี่ยวกับ การตระหนักในอนาคตของกล้วยไม้ ต่อมาผู้วิจัยให้</p>

<p>ครั้งที่/ หัวข้อกิจกรรม การแนะแนว แบบกลุ่มย่อย วัน/เวลา</p>	<p>สรุปสาระการดำเนินตามกิจกรรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการ ตระหนักในอนาคต</p>
	<p>สมาชิกบอกถึงความหมายของการตระหนักในอนาคต ในช่วงแรกสมาชิกยังงียบ แต่ต่อมาก็เริ่มให้ข้อมูลกับกลุ่ม จากนั้นผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในกลุ่มถึงความสำคัญของการตระหนักในอนาคต ซึ่งสมาชิกก็จะตอบคล้ายคลึงกัน คือ ช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิต</p> <p>5.สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมและผู้วิจัยสรุปอีกครั้ง จากนั้นผู้วิจัยให้สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรม และผู้วิจัยสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง</p> <p>สรุป การดำเนินกิจกรรมครั้งที่ 1 นี้ สมาชิกได้เรียนรู้ความสำคัญและความหมายของการตระหนักในอนาคต และได้รับบทบาทของตนเองในการเข้าร่วมกลุ่ม รวมทั้งได้มีความคุ้นเคยกับผู้วิจัย และได้ฝึกแสดงความคิดเห็นต่อกลุ่ม</p>
<p>ครั้งที่ 2 การคาดการณ์ไกล เกี่ยวกับการศึกษาและ การประกอบอาชีพ วันจันทร์ที่ 11 พฤศจิกายน 2539 เวลา 13.50 น.-15.30 น.</p>	<p>ผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิกเรื่องทั่ว ๆ ไป แล้วสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นในการเข้ากลุ่มครั้งที่ 1 จากนั้นได้ชี้แจงจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรมที่ 2</p> <p>1.ผู้วิจัยได้แจกเอกสารเรื่อง“การคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ”ให้สมาชิกอ่าน สมาชิกบางคนบอกว่ายังไม่ค่อยเข้าใจ</p> <p>2.แจกเอกสารกรณีตัวอย่าง ผู้วิจัยได้แจกเอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง “อนาคตของเสกสรรและแสงดาว” ให้สมาชิกพิจารณา ซึ่งผู้วิจัยได้ชี้แจงให้สมาชิกทราบว่า สมาชิกจะมีความเข้าใจในลักษณะของการคาดการณ์ไกลได้ชัดเจนขึ้น</p> <p>3.สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มถึงผลที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตจากการกระทำของเสกสรรและแสงดาว ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มถึงผลที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตจากการกระทำของเสกสรรและแสงดาว ซึ่งสมาชิกแต่ละคน</p>

ครั้งที่/ หัวข้อกิจกรรม การแนะแนว แบบกลุ่มย่อย วัน/เวลา	สรุปสาระการดำเนินตามกิจกรรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการ ตระหนักในอนาคต
	<p>ต่างก็แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกัน มีสมาชิกบางคนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป ซึ่งผู้วิจัยได้ให้สมาชิกพิจารณาอีกครั้งและชี้แจงข้อมูลเพิ่มเติม สมาชิกจึงมีความเข้าใจที่ตรงกัน และผู้วิจัยสรุปให้สมาชิกฟังอีกครั้ง จากนั้นผู้วิจัยได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ ซึ่งสมาชิกมีความเข้าใจในลักษณะของการคาดการณ์ไกลดีมากขึ้น เมื่อผู้วิจัยถามสมาชิกก็สามารถตอบได้</p> <p>4.สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมและผู้วิจัยสรุปอีกครั้ง ผู้วิจัยให้สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมและผู้วิจัยสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง</p> <p>สรุป การดำเนินกิจกรรมในครั้งที่ 2 นี้ สมาชิกได้เรียนรู้และเข้าใจถึงการคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ สมาชิกมีการแสดงความคิดเห็นต่อกลุ่มมากขึ้น</p>
<p>ครั้งที่ 3 การวางแผนการศึกษา และการประกอบอาชีพ วันศุกร์ที่ 15 พฤศจิกายน 2539 เวลา 13.50-15.30 น.</p>	<p>ผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิกทั่ว ๆ ไป และสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นในการเข้ากลุ่มครั้งที่ 2 ที่ผ่านมา จากนั้นได้ชี้แจงจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรมครั้งที่ 3</p> <p>1.แจกเอกสารให้สมาชิก ผู้วิจัยได้แจกเอกสารเรื่อง “การวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพ” ให้สมาชิกอ่าน จากนั้นผู้วิจัยได้อธิบายถึงการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพ ซึ่งสมาชิกมีความกระตือรือร้นที่จะซักถามข้อมูลทางด้านการศึกษา ผู้วิจัยได้อธิบายโดยมีการยกตัวอย่างที่ใกล้ตัวกับสมาชิก คือ ในเรื่องของสถานที่ตั้งของโรงเรียน</p> <p>2.แจกเอกสารกรณีตัวอย่างให้สมาชิก ผู้วิจัยได้แจกเอกสารกรณีตัวอย่างเรื่องการวางแผนการศึกษาต่อของสุรศักดิ์ ให้สมาชิกอ่านเพื่อเป็นตัวอย่างในการวางแผนทางด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพของสมาชิก สมาชิกมีการพูดถึงบุคคลที่มีลักษณะการศึกษาต่อคล้ายกับ</p>

ครั้งที่/ หัวข้อกิจกรรม การแนะแนว แบบกลุ่มย่อย วัน/เวลา	สรุปสาระการดำเนินตามกิจกรรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการ ตระหนักในอนาคต
	<p>สุรศักดิ์ ทำให้บรรยากาศมีความเป็นกันเอง ซึ่งแตกต่างจากการทำกิจกรรมครั้งที่ผ่านมา</p> <p>3. สมาชิกเขียนการวางแผนด้านการศึกษาและประกอบอาชีพของตน ผู้วิจัยได้ให้สมาชิกเขียนถึงการวางแผนด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพของตนมีสมาชิกในกลุ่มบางคนได้ให้ผู้วิจัยอธิบายลักษณะการเรียนสายสามัญและสายอาชีพและคณะต่างๆในมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้อธิบายให้สมาชิกฟังพอสังเขปและบอกถึงวิธีการหาข้อมูลต่างๆเหล่านี้ได้จากห้องแนะแนว ซึ่งจากการสังเกตพบว่าสมาชิกมีความสนใจฟังและมีการซักถามเมื่อมีข้อสงสัย จากนั้นผู้วิจัยได้ให้สมาชิกแต่ละคนเล่าถึงการวางแผนด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพของตน สมาชิกจะอ่านตามที่ตนเองเขียนไว้ ผู้วิจัยได้ถามข้อมูลเพิ่มเติมในการวางแผนด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพของสมาชิกซึ่งโดยส่วนใหญ่สมาชิกมีความสนใจเรียนต่อทางด้านสายอาชีพ มีสมาชิกหนึ่งคนที่จบ ม.3 แล้วจะไม่เรียนต่อ แต่จะไปทำงานเกี่ยวกับจัดสรรรถยนต์ เพราะต้องการส่งน้องเรียน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มก็ได้กล่าวกับสมาชิกผู้นั้นให้ตั้งใจทำงาน เก็บเงิน อย่าเถลไถล โดยส่วนใหญ่การวางแผนด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพของสมาชิก สมาชิกจะเห็นตัวอย่างจากคนใกล้ตัว คือ พี่น้องในครอบครัว ญาติ ลูกพี่ลูกน้อง</p> <p>4. สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มถึงข้อดีของการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพ ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มถึงข้อดีของการวางแผนด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ ซึ่งสมาชิกได้บอกกับกลุ่มคล้ายคลึงกัน คือ จะได้ว่าชีวิตเราเป็นยังไง มีการตัดสินใจ รู้ว่าตัวเองถนัดทางด้านไหน</p> <p>5.สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมและผู้วิจัยสรุปอีกครั้ง ผู้วิจัยให้สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรม และผู้วิจัยสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง</p>

<p>ครั้งที่/ หัวข้อกิจกรรม การแนะแนวแบบ กลุ่มย่อย วัน/เวลา</p>	<p>สรุปสาระการดำเนินกิจกรรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการ ตระหนักในอนาคต</p>
	<p>สรุป การดำเนินกิจกรรมครั้งที่ 3 นี้ สมาชิกได้ฝึกทักษะในการวางแผน เป้าหมายในด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพของตน และได้รู้ถึง ข้อดีของการที่ตนเองได้มีการวางแผนการศึกษาและการประกอบ อาชีพ มีความกระตือรือร้นในการซักถามและการให้ข้อมูลกับกลุ่ม จึง ทำให้บรรยากาศเป็นไปอย่างกันเอง</p>
<p>ครั้งที่ 4 การพิจารณาความ สามารถ ความสนใจ ของตนเอง วันจันทร์ที่ 18 พฤศจิกายน 2539 เวลา 13.50 น.-15.30 น.</p>	<p>ผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิก แล้วสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นในการเข้ากลุ่มครั้งที่ 3 จากนั้นได้ชี้แจงจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรมครั้งที่ 4</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.แจกเอกสารกรณีตัวอย่างให้สมาชิกอ่าน ผู้วิจัยได้แจกเอกสารกรณี ตัวอย่างเรื่อง “ความผิดพลาดของใคร” ให้สมาชิกพิจารณา ซึ่งสังเกตว่า สมาชิกมีความตั้งใจในการอ่านเอกสาร 2.สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในกลุ่ม โดยวิเคราะห์ เหตุการณ์ในเรื่อง ผู้วิจัยได้ให้สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับเอกสารที่อ่านโดยวิเคราะห์เหตุการณ์ในเรื่องว่าสมทรวงควรจะ ทำอย่างไร ซึ่งสมาชิกต่างก็มีความกระตือรือร้นที่จะแสดงความคิดเห็น มีการยกมือจะตอบพร้อมกัน ทำให้บรรยากาศมีความเป็นกันเอง สมาชิกบางคนที่ยังขังเงียบในครั้งก่อน ก็กล้าที่จะร่วมแสดง ความคิดเห็นในกลุ่มทำให้สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มมากขึ้น หลังจากที่ สมาชิกได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกันครบทุกคนแล้ว ผู้วิจัยได้ แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าสมทรวงควรจะทำอย่างไร ในการเลือก เรียนวิชาเสรี ซึ่งก็ควรจะพิจารณาถึงความสามารถและความสนใจของ สมทรวงเอง 3.ผู้วิจัยอธิบายการพิจารณาความสามารถและความสนใจของตนเอง ผู้วิจัยได้อธิบายการพิจารณาความสามารถและความสนใจของตัวเอง ในการเลือกศึกษาต่อซึ่งสมาชิกมีการพูดคุยกันถึงวิชาคอมพิวเตอร์ที่ ทางโรงเรียนเปิดสอนให้เป็นพิเศษ จากนั้นผู้วิจัยได้ให้

ครั้งที่/ หัวข้อกิจกรรม การแนะแนวแบบ กลุ่มย่อย วัน/เวลา	สรุปสาระการดำเนินตามกิจกรรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการ ตระหนักในอนาคต
	<p>สมาชิกบอกความสามารถและความสนใจของตนเอง ซึ่งสมาชิกต่างก็ให้ข้อมูลของตนเองต่อกลุ่ม มีการหยอกล้อกันบ้างในขณะที่สมาชิกในกลุ่มพูด เมื่อสมาชิกได้เล่าแลกเปลี่ยนถึงความสามารถและความสนใจของตนเองจนครบทุกคนแล้ว</p> <p>4.สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมและผู้วิจัยอีกครั้งผู้วิจัยให้สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมและผู้วิจัยสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง</p> <p>สรุป การดำเนินกิจกรรมครั้งที่ 4 นี้ สมาชิกได้ฝึกที่จะพิจารณาความสามารถและความสนใจของตนเอง สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นบรรยากาศเป็นไปอย่างกันเอง</p>
<p>ครั้งที่ 5 การกำหนดทางเลือกที่ เหมาะสม วันศุกร์ที่ 15 พฤศจิกายน 2539 เวลา 13.50-15.30 น.</p>	<p>ผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิก แล้วสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นในการเข้ากลุ่มครั้งที่ 4 และได้ชี้แจงจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรมครั้งที่ 5</p> <p>1.แจกเอกสารกรณีตัวอย่างให้สมาชิกอ่าน ผู้วิจัยได้แจกเอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง “จะไปทางไหน” ให้สมาชิกอ่านโดยศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่แจกให้</p> <p>2.สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มว่าถ้าเป็นตัวละครในเรื่องจะทำอย่างไร ให้สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มว่าถ้าเป็นตัวละครในเรื่องจะทำอย่างไร โดยสมาชิกต่างก็ร่วมกันแสดงความคิดเห็นรวมทั้งบอกเหตุผลด้วยว่าทำไมสมมติจึงควรจะไปเรียนต่อทางช่างยนต์ โดยสมาชิกต่างให้เหตุผลว่า เพราะสมมติมีความถนัดและมีความสามารถทางช่างยนต์ และยังมีความสนใจที่จะหาความรู้เพิ่มเติมโดยดูจากการหาหนังสือทางช่างยนต์มาอ่านเพิ่มเติม สมาชิกอีกคนในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า สมมติควรจะค่อย ๆ อธิบายให้พ่อกับแม่เข้าใจความสนใจของตัวเอง ซึ่งสมาชิกต่างก็ช่วยกันให้ข้อมูลรวมทั้งข้อมูลจากผู้วิจัยเอง เพื่อให้สมาชิกเกิดความเข้าใจถึงแนวทางในการกำหนดทางเลือกที่เหมาะสมกับตนเอง ผู้วิจัยได้</p>

ครั้งที่/ หัวข้อกิจกรรม การแนะแนว แบบกลุ่มย่อย วัน/เวลา	สรุปสาระการดำเนินตามกิจกรรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการ ตระหนักในอนาคต
	<p>ทบทวนการกำหนดทางเลือกที่เหมาะสมกับตนเองโดยพิจารณา 2 อย่าง คือ ความสามารถและความสนใจ</p> <p>3.สมาชิกบอกทางเลือกที่เหมาะสมกับตนเอง ให้สมาชิกบอกทางเลือกที่เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งอาจจะมีมากกว่า 1 ทางก็ได้ ซึ่งสมาชิกก็จะมีความสามารถและความสนใจที่แตกต่างกันออกไป จากนั้นผู้วิจัยได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับสมาชิกที่ซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน สังกัดว่าสมาชิกจะบอกกลุ่มถึงสถาบันที่ตนเองจะไปศึกษาต่อได้แล้ว ว่าคือสถาบันไหน สมาชิกกระตือรือร้นที่จะนำเสนอข้อมูลของตนเองสู่เพื่อน ๆ ในกลุ่มซึ่งเป็นการส่งเสริมบรรยากาศของกลุ่ม มีสมาชิกกลุ่มคนหนึ่งเล่าถึงกลุ่มว่าตนเองมีทางเลือกทางเดียว คือ จบ ม.3 แล้วจะไปเป็นช่างขัดสีรถยนต์ ไม่เรียนต่อ และเมื่อผู้วิจัยได้พูดคุยกับสมาชิกผู้นั้น สมาชิกก็บอกกับกลุ่มว่าพ่ออยากให้เขาเป็นนายร้อย แต่สมาชิกกลุ่มผู้นั้นไม่อยากเรียน เพราะเบื่อกว่าพ่อแม่ทะเลาะกันเรื่องเงินใช้จ่ายในบ้าน ผู้วิจัยได้ถามความคิดเห็นของสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มถึงอาชีพช่างขัดสีรถยนต์กับอาชีพนายร้อย ซึ่งสมาชิกต่างก็ร่วมแสดงความคิดเห็นของตัวเอง ซึ่งค่อนข้างจะสอดคล้องกันว่าได้เงินเยอะกว่า มีการดำเนินชีวิตที่ดีกว่า มีชีวิตที่ดี อาชีพที่ดี หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการกำหนดทางเลือกของสมาชิกผู้นั้น ซึ่งอาจจะกำหนดเป็น 2 แนวทางโดยชี้แจงทั้ง 2 แนวทาง และให้สมาชิกผู้นั้นลองนำไปคิดทบทวนดู รวมทั้งข้อมูลจากการให้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนสมาชิกในกลุ่มคนอื่น ๆ ด้วย เมื่อสมาชิกได้เล่าถึงแนวทางเลือกที่เหมาะสมกับตนเองจนครบทุกคนแล้ว</p> <p>4.สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมและผู้วิจัยสรุปอีกครั้ง ผู้วิจัยให้สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมและผู้วิจัยสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง</p> <p>สรุป การดำเนินกิจกรรมครั้งที่ 5 นี้ สมาชิกได้พิจารณาถึง แนว</p>

ครั้งที่/ หัวข้อกิจกรรม การแนะแนว แบบกลุ่มย่อย วัน/เวลา	สรุปสาระการดำเนินตามกิจกรรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการ ตระหนักในอนาคต
ครั้งที่ 6 การแก้ปัญหาเกี่ยวกับ การศึกษาและ การประกอบอาชีพ วัน จันทร์ที่	<p>ทางเลือกที่เหมาะสมกับตนเองว่าควรจะเป็นอย่างไร โดยการพิจารณา ที่ความสามารถและความสนใจของตนเอง สมาชิกมีความคุ้นเคยกัน กล้าแสดงออก ความประหม่าอายลดลงและมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม มากขึ้นผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิก และสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นในการเข้ากลุ่ม ครั้งที่ 5 และได้ชี้แจงจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรมครั้งที่ 6</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.แจกเอกสารให้สมาชิกอ่าน ผู้วิจัยได้แจกเอกสารเรื่อง “การแก้ ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ” ให้กับสมาชิกอ่าน ต่อมาผู้วิจัยได้อธิบายข้อมูลในเอกสารที่สมาชิกอ่านถึงการแก้ปัญหา เกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ 2.แจกเอกสารกรณีตัวอย่างให้สมาชิกอ่าน ผู้วิจัยแจกเอกสารกรณี ตัวอย่างเรื่อง “ปัญหาของโนรี” ให้สมาชิกพิจารณา 3.สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มว่าโนรีควรจะ ตัดสินใจเลือกแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างไร เพื่อให้สมาชิกร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มว่าโนรีควรจะตัดสินใจเลือกแนวทาง ในการแก้ปัญหาอย่างไร ซึ่งสมาชิกต่างก็ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ซึ่ง เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือโนรีควรจะเรียนให้จบ ม.6 ก่อน สมาชิก บางคนก็แสดงความคิดเห็นไปตั้งแต่แรกก็ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับว่าโนรีควรจะทำอย่างไร มีการเสนอแนวทาง เช่น ช่วยพ่อวัน เสาร์-อาทิตย์ หรือการไปเรียนการศึกษานอกโรงเรียน มีสมาชิกสงสัย เกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนกับการเรียนแบบศึกษาผู้ใหญ่ว่าเหมือน กันหรือไม่ ซึ่งสมาชิกในกลุ่มต่างก็ช่วยกันแสดงความคิดเห็นจน สมาชิกผู้นั้นเข้าใจ รวมทั้งการให้ข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้วิจัยด้วย หลังจาก ที่สมาชิกได้ร่วมแสดงความคิดเห็นกันจนครบทุกคนแล้วผู้วิจัยได้ สรุปแนวทางต่างๆที่โนรีจะตัดสินใจทำได้ 4.สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรม และผู้วิจัยสรุปอีกครั้ง ผู้วิจัยให้ สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมและผู้วิจัยสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง

ครั้งที่/ หัวข้อการเน แนว แบบกลุ่มย่อย วัน/เวลา	สรุปสาระการดำเนินตามกิจกรรมการเนแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการ ตระหนักในอนาคต
<p>ครั้งที่ 7</p> <p>การการรู้จักเลือกที่จะ กระทำ และรอคอยเกี่ยวกับการ ศึกษาและ การประกอบอาชีพ วัน ศุกร์ที่ 29 พฤศจิกายน 2539 เวลา 13.50 น.-15.30 น</p>	<p>สรุป การดำเนินกิจกรรมครั้งที่ 6 นี้ สมาชิกได้ฝึกที่จะหาวิธีการแก้ ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ สมาชิกมี ปฏิสัมพันธ์ ต่อกันรู้จักแสดงความคิดเห็น แสดงออกถึงความสนใจที่จะช่วยเหลือ กันในกลุ่ม ทำให้บรรยากาศของกลุ่มเป็นไปอย่างกันเองผู้วิจัยกล่าว ทักทายสมาชิก แล้วสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นในการเข้ากลุ่มครั้งที่ 6 จากนั้นได้ ชี้แจงจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรมครั้งที่ 7</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.แจกเอกสารให้สมาชิกอ่าน ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง “การรู้จักเลือกที่ จะกระทำและรอคอย” ให้สมาชิกอ่าน ซึ่งสมาชิกแสดงออกถึงความ สนใจที่จะอ่านเอกสาร 2.ผู้วิจัยอธิบายถึงความสำคัญของการรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอ คอย ผู้วิจัยได้อธิบายถึงความสำคัญของการรู้จักเลือกที่จะกระทำและ รอคอย มีการยกตัวอย่างให้สมาชิกเห็นอย่างชัดเจน ซึ่งสมาชิกได้ซัก ถามเพิ่มเติมว่าเหมือนกับสุกษาคอดเปรี้ยวไว้กินหวานหรือไม่ ผู้วิจัยจึง อธิบายเพิ่มเติมให้สมาชิกมีความเข้าใจที่ดีขึ้น บรรยากาศเป็นไปอย่าง กันเอง สมาชิกยิ้มแย้มแจ่มใส 3.แจกเอกสารกรณีตัวอย่างให้สมาชิกอ่าน ผู้วิจัยแจกเอกสารกรณี ตัวอย่าง เรื่อง “ความสำเร็จของอรอมา” ให้สมาชิกอ่านเพื่อให้มีความ เข้าใจในการรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอยของอรอมาโดยพิจารณา จากเหตุการณ์ในเรื่อง ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับกลุ่มซึ่งสมาชิกยังเข้าใจไม่ชัดเจนนัก ผู้วิจัยจึงชี้แจงให้เห็นถึง พฤติกรรมของอรอมาที่บ่งบอกว่าเป็นผู้ที่มีการรู้จักเลือกที่จะกระทำ และรอคอย เมื่อสมาชิกเข้าใจดีแล้ว 4.สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มเกี่ยวกับความ สำคัญของการรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอย ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วม กันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในกลุ่มถึงความสำคัญของการรู้จักเลือก

ครั้งที่/ หัวข้อกิจกรรม การแนะแนว แบบกลุ่มย่อย วัน/เวลา	สรุปสาระการดำเนินตามกิจกรรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการ ตระหนักในอนาคต
	<p>ที่จะกระทำและรอคอยและให้สมาชิกเล่าให้กลุ่มฟังเกี่ยวกับการกระทำของตนเองที่แสดงว่าเป็นผู้ที่มีกรรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอย ซึ่งสมาชิกจะยกตัวอย่างตาม ๆ กันในเรื่องการเก็บเงินเพื่อซื้อของที่อยากได้ซึ่งต้องใช้ความอดทนแต่ก็เป็นไปด้วยความสมัครใจ ผู้วิจัยจึงชี้แจงว่าอยากให้สมาชิกยกตัวอย่างเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาหรือการประกอบอาชีพ ซึ่งสมาชิกก็ได้ยกตัวอย่างของการเรียน คือในระหว่างเรียนถ้ามีใครมาชวนไปทำงานก็จะไม่ไปจะเรียนให้จบก่อนเพื่อจะได้มีอนาคตที่ดีกว่า</p> <p>5.สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมและผู้วิจัยสรุปอีกครั้ง ผู้วิจัยให้สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมและผู้วิจัยสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง</p> <p>สรุป การดำเนินกิจกรรมครั้งที่ 7 นี้ สมาชิกได้เรียนรู้และมีความเข้าใจสามารถบอกความสำคัญของการรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอยได้ สมาชิกมีความคุ้นเคยกันไว้วางใจกันมากขึ้น เปิดเผยตนเองต่อกลุ่มมากขึ้น โดยสังเกตจากความกระตือรือร้นที่จะให้ข้อมูลของตนเองต่อกลุ่มมากขึ้น</p>
<p>ครั้งที่ 8 การตัดสินใจเกี่ยวกับ การศึกษาและ การประกอบอาชีพ วัน จันทร์ที่ 2 ธันวาคม 2539 เวลา 13.50 น.-15.30 น.</p>	<p>ผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิก แล้วสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นในการเข้ากลุ่มครั้งที่ 7 และได้ชี้แจงจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรมครั้งที่ 8</p> <p>1.แจกเอกสารให้สมาชิกอ่าน ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง “การตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ” ให้สมาชิกอ่าน ซึ่งสมาชิกใช้เวลาในการอ่านค่อนข้างนานเนื่องจากเอกสารมีความยาวมากกว่าเอกสารครั้งที่ผ่าน ๆ มา</p> <p>2.ผู้วิจัยได้อธิบายถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ ผู้วิจัยได้อธิบายข้อมูลในเอกสารที่ให้สมาชิกอ่าน เพื่อให้สมาชิกมีความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น โดยการยกตัวอย่างจากเรื่องของสมาชิกในกลุ่มเอง มีการหยอกล้อกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มกันโดยหยอกล้อกับ สมาชิกในกลุ่มที่อยากทำงานเป็นนักประชาสัมพันธ์ ว่ารูปร่างดีแต่หน้าไม่สวยบรรยากาศจึงมีความเป็นกันเอง</p>

ครั้งที่/ หัวข้อกิจกรรม แนวแบบกลุ่มย่อย วัน/เวลา	สรุปสาระการดำเนินตามกิจกรรมแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการ ตระหนักในอนาคต
	<p>3. สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น “การตัดสินใจของฉันในด้าน การศึกษาและการประกอบอาชีพ” ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับกลุ่ม “การตัดสินใจของฉันในด้านการศึกษาและการ ประกอบอาชีพ” สมาชิกมีความกระตือรือร้นที่จะเล่าแลกเปลี่ยนกันภายใน กลุ่ม ซึ่งสมาชิกคนอื่น ๆ ที่นั่งฟังต่างให้ความสนใจต่อสมาชิกที่กำลังเล่า มี การซักถาม ให้ข้อมูลเพิ่มเติม หรือให้ข้อมูลย้อนกลับต่อกัน รวมทั้งการให้ ข้อมูลจากผู้วิจัยเอง สมาชิกมีการสนับสนุนความคิดในการตัดสินใจของ สมาชิกในกลุ่ม มีการให้กำลังใจว่าสมาชิกผู้นั้นมีความเหมาะสมกับอาชีพ นั้นๆอย่างไร มีสมาชิกที่มีความคิดเห็นไม่ตรงกันบ้างในเรื่องของการทำ งานช่างเครื่องยนต์ของแอม ซึ่งก็บมองว่าเป็นลูกน้องเขา และตัวเพื่อน น้ามัน ไม่สะดวกไม่อิสระ แต่แอมก็ชี้แจงว่าตัวเพื่อนน้ามันก็ล้างออกได้ ผู้ วิจัยจึงชี้แจงกับสมาชิกกลุ่มเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขข้อขัดแย้งระหว่างสมาชิก เมื่อ สมาชิกเข้าใจดีแล้ว สมาชิกคนอื่นจึงเล่าแลกเปลี่ยนภายในกลุ่มต่อไป โดย อ้วนสมาชิกผู้ซึ่งเคยมีทางเลือก 2 ทางระหว่างจบการศึกษาไม่เรียนต่อไปทำ งานเป็นช่างขัดสีรถยนต์กับการสอบเข้าเรียนนายร้อยก็สามารถตัดสินใจได้ ว่า ตนเองจะสอบเข้าเรียนนายร้อยโดยจบ ม.3 แล้วจะไปอยู่กับน้ำที่จังหวัด ลพบุรี ซึ่งน้ำเป็นนายร้อยตำรวจอยู่ที่นั่น สมาชิกอีกคนหนึ่ง คือ กุ้ง ซึ่งอยาก เรียนต่อแต่มีปัญหาเรื่องเงิน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มรวมทั้งผู้วิจัยได้ช่วยให้ข้อมูล ย้อนกลับกับกุ้งว่าในสถาบันการศึกษาจะมีทุนให้แต่เราต้องคอยติดตาม อ่านจากประกาศของสถาบันการศึกษารวมทั้งเรื่องเงินกู้ยืมทางการศึกษาที่ จะหาข้อมูลจากห้องแนวด้วย</p> <p>4. สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมและผู้วิจัยสรุปอีกครั้ง ผู้วิจัยให้สมาชิก สรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมและผู้วิจัยสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง</p> <p>สรุป การดำเนินกิจกรรมครั้งที่ 8 นี้ สมาชิกได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการให้ข้อมูลย้อนกลับ มีการให้กำลังใจกัน บรรยากาศมีความสนทน</p>

ครั้งที่/ หัวข้อกิจกรรม แนวแบบกลุ่มย่อย วัน/เวลา	สรุปสาระการคําเนินตามกิจกรรมแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการ ตระหนักในอนาคต
	กันมากยิ่งขึ้น สมาชิกต่างก็ร่วมกันแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาตัดสินใจของสมาชิก
ครั้งที่ 9 ปัจฉิมนิเทศ วันศุกร์ที่ 6 ธันวาคม 2539 เวลา 13.50 น.-15.30 น	<p>ผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิก แล้วสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นในการเข้ากลุ่มครั้งที่ 8 ซึ่งกิจกรรมครั้งนี้เป็นการเข้ากลุ่มครั้งสุดท้าย เพื่อสรุปเกี่ยวกับการตระหนักในอนาคต</p> <p>1.ผู้วิจัยได้แจกกระดาษโรเนียวให้สมาชิก โดยผู้วิจัยได้แจกกระดาษโรเนียวให้สมาชิกเขียนถึง ความหมายของการตระหนักในอนาคต ความสำคัญของการตระหนักในอนาคต และลักษณะพฤติกรรมที่บ่งบอกว่าผู้นั้นเป็นผู้ที่มีการตระหนักในอนาคต</p> <p>2.ผู้วิจัยอธิบายสรุปถึงการตระหนักในอนาคต สมาชิกได้ร่วมแสดงความคิดเห็นตลอดเวลาที่ผู้วิจัยอธิบายสรุป จึงทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม บรรยากาศมีความเป็นกันเองต่างช่วยกันให้ข้อมูลกับกลุ่ม</p> <p>3.ผู้วิจัยให้สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมทั้ง 9 ครั้ง ซึ่งสมาชิกสรุปค่อนข้างชัดเจนว่า เริ่มจากแอม สรุปว่าทำให้เรามีความรู้ว่าเราจะเรียนอะไร และจบไปแล้วทำงานอะไร ก็บสรุปว่า ได้รู้ว่าการตระหนักในอนาคตมีความสำคัญกับชีวิตคนเราอย่างไร การตัดสินใจมีความสำคัญกับชีวิตคนเราอย่างไร เนตรสรุปว่า ทำให้เราได้รู้ว่าต่อไป เราจะทำอะไรวางแผนยังไง และก็คิดต่อไปอีกว่าเมื่อเรียนจบแล้วเราจะไปทำอะไรต่อไป ประกอบอาชีพอะไร เจ็บบสรุปว่า ได้รู้จักการตระหนักในอนาคต และมีการวางแผนว่าเราจะไปเรียนอะไร และทำอะไรบ้าง กุ้งสรุปว่า ได้มีการวางแผนว่าโตขึ้นเราจะเรียนต่ออะไร ทำงานอะไรเมื่อจบแล้ว อ้วนสรุปว่า ได้วางแผนเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาและอาชีพ เอ๊ะสรุปว่า ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผน ว่าเราจะทำอะไรเมื่อเรียนจบแล้วเราจะไปประกอบอาชีพอะไร ที่ทำให้ประสบความสำเร็จแก่ตัวเราเอง แก้วสรุปว่า ได้เรียนรู้การตระหนักในอนาคตมีความสำคัญต่อเราอย่างไร และการวางแผนเป็นอย่างไร</p>

ครั้งที่/ หัวข้อกิจกรรม แนวแบบกลุ่มย่อย วัน/เวลา	สรุปสาระการดำเนินตามกิจกรรมแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการ ตระหนักในอนาคต
	<p>เรียนจบแล้วจะไปทำงานอะไร จุ่มสรุปว่า ได้ความรู้ การศึกษาเรื่องการ ตระหนักในอนาคต โจ้สรุปว่า ได้มีการคิดถึงการเรียนต่อของตนเอง จากนั้น ผู้วิจัยได้สรุปอีกครั้ง</p> <p>สรุป การเข้ากลุ่มครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย สมาชิกซึ่งมีความคุ้นเคยกันมาก แล้วจึงทำให้บรรยากาศเป็นไปอย่างกันเอง มีเสียงหัวเราะ การหยอกล้อกัน สมาชิกต่างก็ร่วมกันแสดงความคิดเห็นกันในกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มจึงมี มากขึ้น</p>

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างบทสนทนาในการดำเนินตามโปรแกรมการแนะแนว
แบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนักรู้ในอนาคต

ภาคผนวก ช

ตัวอย่างบทสนทนาในการดำเนินตามโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนัก
ใน อนาคต(ถอดความจากเทปบันทึกเสียง)

ครั้งที่ 7:

ชื่อโปรแกรมที่ 5 การกำหนดทางเลือกที่เหมาะสม

วันศุกร์ ที่ 22 พฤศจิกายน 2539 เวลา 13.50 น. - 15.30 น.

ผู้วิจัย : ค่ะ ที่นี่ครูอธิบายการกำหนดทางเลือกที่เหมาะสมซึ่งอาจจะมีมากกว่า 1 ทาง โดยพิจารณาจากความสามารถและความสนใจของเรา ที่นี่ใครมีอะไรถามครูไหม ที่นี่ครูอยากจะให้พวกเรานะ ลองบอกซิว่า พวกเรามีทางเลือกเกี่ยวกับตัวเราบ้างไหม แล้วทางเลือกของพวกเรามีกี่ทาง มีทางเดียวหรือ 2 ทาง อย่างเช่นจบ ม.3 แล้วจะไปเรียนต่ออะไร แล้วพอจบ ม. 6 แล้วจะไปต่ออะไร แล้วจะทำงานอะไร เข้าใจไหมคะ

ก๊ิบ : เข้าใจค่ะ

ผู้วิจัย : ใครไม่เข้าใจ ไม่มีนะคะ เริ่มจากคนที่คิดว่าพร้อมค่ะ

อ้วน : ทางเดียวครับ

ผู้วิจัย : อ้วน ทางเดียวคือ

อ้วน : เป็นช่าง

ผู้วิจัย : คือ จบ ม.3 แล้วก็ไปเป็น

อ้วน : ไปเป็นช่าง

ผู้วิจัย : แต่การไปเป็นช่างเนี่ยไม่ใช่การไปเรียนต่อใช่ไหมคะ คือออกไปทำงานเลย อย่างที่อ้วนเคยบอกพวกเรา แล้ววิธีที่จะทำให้เราก้าวหน้าในการทำงาน

อ้วน : ก็เป็นลูกน้องก่อน ไม่เข้าใจตรงไหนก็ถาม พอเข้าใจก็ค่อย ๆ อดทน แล้วค่อยมาสอบเป็นช่าง

ผู้วิจัย : อืม! อืม!

โจ้ : นี!

ผู้วิจัย : แล้วอ้วนเคยนึกเปลี่ยนใจอยากเรียนทางเครื่องยนต์มั้งไหมคะ

อ้วน : ไม่เลย ไม่อยากเรียนแล้ว

ผู้วิจัย : ไม่อยากเรียนแล้ว

อ้วน : เซ็ง

ผู้วิจัย : ทำไมถึงเซ็ง มันเป็นอย่างไงคะ อ้วน

อ้วน : ผมไม่ตอบ

ผู้วิจัย : แต่รู้สึกว่่าเบื่อการเรียนแล้ว อยากจะทำงาน

อ้วน : เบื่อมากเลย

ผู้วิจัย : การเรียนมันต้องคิดหรือยัง ใจคะ อ้วนถึงเบื่อ

อ้วน : ไม่ค่อยได้พูด

ผู้วิจัย : แล้วที่บ้านเห็นด้วยหรือคะ ที่จบ ม. 3 แล้วจะไปทำงาน ปรีกษากับพ่อแม่แล้ว

อ้วน : พ่อเขาอยากให้เป็นนายร้อย

ผู้วิจัย : พ่อเขาอยากให้เป็นนายร้อย แล้วอ้วนว่ายังงั อ้วนได้คุยกับพ่อแม่รึยังว่าจบ ม. 3 แล้วจะไปทำงานไม่เรียนต่อ พ่อกับแม่ว่ายัง ใจคะ

อ้วน : ไม่ว่า

ผู้วิจัย : ไม่ว่าอะไร คือยังงั ตามใจ

อ้วน : ตามใจ

.....
ผู้วิจัย : พวกเราคิดว่าการเป็นนายร้อยกับช่างเครื่องยนต์ อันไหนมีอนาคตไกลกว่ากัน

จุ่ม : นายร้อย

ผู้วิจัย : จุ่มคิดว่านายร้อย เพราะอะไร

เอ๊ะ : ได้เงินเยอะ

จุ่ม : ทำงานได้เงินเยอะกว่า

ผู้วิจัย : แล้วคนอื่น ๆ หละคะ พอบอกอ้วน ได้ไหมคะ

เนตร : มีการดำเนินชีวิตที่ดีกว่า

ผู้วิจัย : คึยง ใจคะ

เนตร : ถ้าเกิดเป็นช่างฟันสีอะไร ทำงานหนัก

ก๊ิบ : คิดว่าช่างฟันสีดีกว่า

ผู้วิจัย : ทำไมก๊ิบถึงคิดว่าช่างฟันสีดีกว่าหละคะ

ก๊ิบ : เพราะมันเป็นงานอิสระ ไม่ต้องอยู่ได้บังคับบัญชาคนอื่น อย่างบางครั้งเราทำผิดมีคนว่า เรานิด ๆ หน่อย ๆ เนี่ย แต่ถ้าเราเป็นนายร้อยเราทำความผิด อาจจะถูกเหมือนขึ้นศาลอะไรยังงั เพราะว่่า นายร้อยเขาจะจับผิดตลอดเวลา

ผู้วิจัย : เออ! แล้วเอ๊ะ หละคะ รู้สึกยังงั การเป็นช่างฟันสีกับนายร้อยตำรวจ

เอ๊ะ : นายร้อยดีกว่า

ผู้วิจัย : ดึกว่ายังไง

เอ๊ะ : จะต้องมีชีวิตที่ดี มีอาชีพที่ดี

ผู้วิจัย : แล้วคนอื่นล่ะคะ มีอะไรจะพูดไหม ครูจะบอกว่า บางทีนะคะ อ้วนอาจจะกำหนดทางเลือกของอ้วนใหม่เป็น 2 ทาง คือช่างฟันสีกับนายร้อย ซึ่งนายร้อยมันแบ่งเป็น 3 เหล่า มีนายร้อยทหาร ตำรวจ

อ้วน : นายเรือ

ผู้วิจัย : มันแบ่งเป็น 3 เหล่า ถ้าอ้วนเรียนนายร้อยต้องจบ ม. 4 ม. 5 ม. 6 แล้วไปเรียนโรงเรียนนายร้อย ที่นี้วุฒิที่อ้วนได้ วุฒิจะได้ปริญญาตรี ออกมาเป็นตำรวจ หรือเป็นทหารก็แล้วแต่ ตามที่อ้วนเลือกเหล่า ซึ่งเงินเดือนที่อ้วนจะได้ อ้วนจะได้รับแน่นอนทุกเดือน นะคะ มีสวัสดิการตามที่ข้าราชการ

อ้วน : ถ้าเราลาออกเราก็ได้เงิน

ผู้วิจัย : เอ่อ! มีบำเหน็จจะได้เหมือนข้าราชการทั่ว ๆ ไป ได้อะไร อ้วนก็จะได้อย่างนั้น ในขณะที่ช่างฟันสีเนี่ยจริง ๆ แล้วอาจจะเป็นอาชีพอิสระที่เราสามารถทำอะไรก็ได้ อย่างที่ก๊ิบบอก แต่อ้วนได้วุฒิ ม. 3 แล้วเงินเดือนนี้แน่นอนไหมคะแต่ละเดือน

อ้วน : ไม่แน่นอน

ผู้วิจัย : ไม่แน่นอน

อ้วน : ถ้าเราทำ 12 วันก็ 1200 ถ้า 11 วันก็น้อยกว่า

ผู้วิจัย : ในขณะที่เงินเดือนของนายร้อยเนี่ยได้ทุกเดือน เพราะเราทำงานอยู่ ก๊ิบ การเป็นอาชีพอิสระแล้วเราไม่ต้องถูกใครว่า ถูกใครบังคับเนี่ย! อย่างอ้วน ถ้าอ้วนทำงานช่างฟันสี ถ้าอ้วนทำผิด พี่เขาจะคุ้อ้วนไหม

อ้วน : คุบ้างนิดหน่อย

ผู้วิจัย : คุบ้างนิดหน่อย

อ้วนลองกำหนดทางเลือกเป็น 2 ทาง แล้วคุณผลดี ผลเสียของทางเลือกนั้น ๆ นะคะ อ้วนลองนำไปคิดนะคะ

ก๊ิบ : อาจารย์คะ แต่ถ้าเรียนนายร้อยมันจะเสียเวลา แต่ถ้าอ้วนจบ ม. 3 แล้วไปฟันสีเนี่ย เขาจะได้เงินแล้วก็ไม่เสียเวลาค่ะ คิดว่าฟันสีดีกว่าค่ะ

ผู้วิจัย : อืม! ก๊ิบคิดว่ายังงั้น ที่นี้คนที่จะตัดสินใจได้ดีที่สุดก็คือตัวอ้วน มันอยู่ที่ว่าอ้วนจะเร่งรีบเรื่องการให้เงินทางบ้านรึเปล่า ถ้าอ้วนไม่เร่งรีบ อ้วนมีน้องคนเดียว แล้วพ่อกับแม่สามารถส่งน้องได้เนี่ยอ้วนก็อาจจะเรียนต่อได้ แต่ถ้าทางครอบครัวอ้วนเนี่ยไม่ได้แล้ว อ้วนจะต้องส่งน้องเรียน เพราะพ่อแม่ไม่ส่งแล้ว อันนี้อ้วนก็ต้องเอาเข้ามาคิด

อ้วน : ผมอยากทำงานเลย เบื่อพ่อแม่เขาชอบทะเลาะกันเรื่องเงิน

.....

ครั้งที่ 10

ชื่อโปรแกรมที่ 8 การตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ

วันจันทร์ที่ 2 ธันวาคม 2539 เวลา 13.50-15.30 น.

ผู้วิจัย : ค่ะ ครูจะให้พวกเราเนคะ ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่ม ถึงการตัดสินใจของ
ฉันในด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ คือเราจะแลกเปลี่ยนกับกลุ่มว่าเราจะไป
เรียนต่ออะไร แล้วจะไปประกอบอาชีพอะไรในอนาคต

จุ่ม : จบ ม. 3 แล้วไปเรียนต่อเทคโนโลยี ปทุม

ผู้วิจัย : เอ้อ! ค่ะ เรียนเทคโนโลยีปทุม สาขาอะไรคะ

จุ่ม : เกษตร

ผู้วิจัย : เกษตรแน่นอนเลย ตอนนั้นมีอยู่ที่สาขาที่ตัดสินใจไว้ เกษตรกับอะไร

จุ่ม : ไฟฟ้าครับ

ผู้วิจัย : แต่ตอนนี้เป็นเกษตร เพราะอะไรคะจุ่มถึงคิดว่าจะเรียนทางเกษตร

จุ่ม : เพราะเกษตรไม่ตายยากอาจารย์

ผู้วิจัย : ไม่ตายยากอะไร

จุ่ม : ช่างไฟตายยาก ไฟช็อต

(เสียงสมาชิกกลุ่มหัวเราะ)

ผู้วิจัย : แล้วออกไปแล้วจะไปประกอบอาชีพอะไร

จุ่ม : ทำสวนอยู่กับบ้าน

ผู้วิจัย : จบ ป.ว.ช. มา 3 ปี จะทำสวนอยู่กับบ้าน

อ้วน : ยังงี้ผมไม่เรียนดีกว่า

ผู้วิจัย : ไม่ ๆ ที่เขาไปเรียนเนี่ย

แอม : หากความรู้ อย่างทำสวนจะใส่ปุ๋ยอะไร ไร่ไหมครับ

ผู้วิจัย : ไร่แล้ว

กิบ : และเพื่อให้ ได้ผลผลิตที่ดี

ผู้วิจัย : ก็อย่างที่อ้วนบอก ยังงี้ผมไม่เรียนดีกว่า ถ้าจบ ม. 3 แล้วไปช่วยพ่อทำสวน จะรู้เกี่ยวกับ
เรื่องเกษตรไหมคะ

สมาชิกกลุ่ม : ไม่รู้

ผู้วิจัย : ไม่รู้ ก็คือทำสวนแบบ เป็น ไร่ผลผลิตออกมา

แอม : น้อย

ก๊ีบ : แอ้!

ผู้วิจัย : อะ ไช้ นี่แหละอะ ทำไม่จุ่มถึงต้องไปเรียน แล้วถึงจะมาช่วยพ่อทำสวนที่บ้าน อ้าว!
เนตรอะ

เนตร : จบ ม. 3 จะไปต่อสายอาชีพ

ผู้วิจัย : ทางด้านไหนคะ

เนตร : การงาน

ผู้วิจัย : ซึ่งการงานนี้มันเป็นสาขามีเรียนเลยไช้ไหม แน่นอน เนตรถามมาจาก

เนตร : น้ำ

ผู้วิจัย : จบมาแล้วจะประกอบอาชีพอะไร ที่ตั้งใจไว้

เนตร : ก็น้ำเขาจะเปิดร้านให้

ผู้วิจัย : น้ำเขาจะเปิดร้านให้ ก็คือเนตรจะเป็นเจ้าของร้านไง แล้วเปิดร้านยังงัยคะ ของนี้จะ
ประดิษฐ์ขึ้นเองหรือไปซื้อเขามา

เนตร : ก็ซื้อเขาบ้างอะ

ผู้วิจัย : แล้วร้านนี้คิดว่าจะตั้งอยู่แถวไหน

เนตร : ยังไม่ทราบ

ผู้วิจัย : พวกเราคิดยังงัย เนตรเขาจะเปิดร้าน

อ้วน : คิดว่าดี

ผู้วิจัย : ดียังงัย อ้าว! เอ๊ะ

เอ๊ะ : คิดว่า

ก๊ีบ : หนุก่อนอะ เขามีความถนัด มีความสนใจ แล้วก็มีความสามารถพิเศษ ก็คือ มุ่งงานเย็น ๆ
เขาก็จะไปประดิษฐ์ เช่น ประดิษฐ์กระทง ประดิษฐ์พาน

ผู้วิจัย : ซึ่งก๊ีบคิดว่าเหมาะที่เขาจะเปิดร้านไช้ไหมคะ

ก๊ีบ : ไช้

ผู้วิจัย : เอ้า! ต่อเอ๊ะนะอะ เอ๊ะว่าดียังงัย ที่เนตรจะเปิดร้าน

เอ๊ะ : ก็ เนตรมีความสามารถและความสนใจในการงาน

ผู้วิจัย : อืม! ก็เลยคิดว่าเหมาะที่จะเปิดร้าน แล้วเอ๊ะรู้ได้ยังงัยว่าเขามีความสามารถ

เอ๊ะ : ก็ตอน ประดิษฐ์กระทง

ผู้วิจัย : ตอนประดิษฐ์กระทง แล้วตอนอื่น ๆ หล่ะอะ

เอ๊ะ : ตอนจัดพาน

ผู้วิจัย : แล้วคนอื่น ๆ หล่ะคะ เกี่ยวกับเนตร

แอม : ดี เพราะว่าเรามีอาชีพเป็นของตัวเอง

.....

ผู้วิจัย : อ้าว! ต่อไปแก้วคะ

แก้ว : จบ ม. 3 เรียนต่อ ม.4 ม.5 ม.6

ผู้วิจัย : แล้วไปเรียนต่ออะไรคะ

แก้ว : เรียนพยาบาล

.....

ผู้วิจัย : แล้วคิดว่าจะไปเรียนคณะพยาบาลที่มหาวิทยาลัยไหนหรือวิทยาลัยไหน

แก้ว : ยัง

ผู้วิจัย : แสดงว่าแก้วจะไปหาข้อมูลดูในหนังสือที่ครูเคยเอามาให้คุณคะ ในห้องแนะแนว

กิบ : กลัวเลือดหรือเปล่า

แก้ว : (ส่ายหน้า)

กิบ : แล้วสมมติว่าถ้าไปอยู่กลางคืน ต้องเดินตามห้อง กลัวผีรีเปล่า

แอม : ห้อง I.C.U.

แก้ว : ไม่กลัว

ผู้วิจัย : ไม่กลัวผี ไม่กลัวเลือด อยู่ได้นะคะ แล้วพวกเราคิดยังไง การเรียนพยาบาลดีไหม

อ้วน : ดีครับ

ผู้วิจัย : ดียังไง

อ้วน : ช่วยเหลือคนได้

กิบ : แล้วก็เวลาจบ มีงานทำเลย คืองานมันรออยู่แล้ว

ผู้วิจัย : อืม! มีอีกไหมคะ ช่วยเหลือคนได้ จบแล้วมีงานทำเลย

กุง : มีสวัสดิการหรือเปล่าคะ

ผู้วิจัย : มี เพราะพยาบาลเป็นข้าราชการ มีสวัสดิการ

.....

ผู้วิจัย : อ้าว! เจียบคะ เจียบจะเรียนอะไรคะ

เจียบ : จบ ม.3 แล้ว ต่อ ม.4 ม.5 ม.6 แล้วต่อมหาวิทยาลัย

ผู้วิจัย : ต่อมหาวิทยาลัย คิดว่าจะเรียนอะไรคะ

เจียบ : ศึกษาศาสตร์

ผู้วิจัย : เจียบ อยากเป็นครูสอนวิชาอะไรคะ

เจี๊ยบ : สักคม

ผู้วิจัย : ค่ะ เมื่อจบปริญญาตรีแล้ว เราก็สอบบรรจุนะคะ คือการสอบเข้ามาเป็นครู พวกเราคิดยัง
งใจคะ อาชีพครู

สมาชิกกลุ่ม : คี

ผู้วิจัย : คียังงใจคะ เนตร

เนตร : เพราะมีสวัสดิการ และเป็นข้าราชการ

แอม : รักษาตัวฟรี

ผู้วิจัย : รักษาตัวฟรี รวมทั้งพ่อแม่ด้วย แล้วได้อะไรตอนปลดเกษียณ

อ้วน : เงินบำเหน็จ

ผู้วิจัย : เป็นเงินก้อน หลายแสนเลย

อ้วน : ให้ทีเดียวนะ

ผู้วิจัย : อ้าว! แล้วอาชีพครูคียังงใจอีก

เอ๊ะ : สอนนักเรียนให้ได้ความรู้

โจ้ : มีประโยชน์ต่อสังคม

กีบ : มีคนยกย่อง

แอม : เป็นแม่พิมพ์ของชาติ

ผู้วิจัย : คำว่าเป็นแม่พิมพ์ของชาติ นี่มันเป็นยังไง

แอม : แบบสอนให้เด็กให้ได้ดี

ผู้วิจัย : สอนเด็กให้ได้ดี การเป็นแม่พิมพ์ แสดงว่าต้องเป็นตัวอย่างที่ดี

อ้วน : ที่ดีของประเทศชาติ

ผู้วิจัย : ซึ่งอาชีพนี้ สักคมไทย ก่อนข้างยกย่อง พอสมควรนะคะ

ผู้วิจัย : อิม! ะ อ้าว! มาต่อที่กึ่งเลยแล้วกันนะคะ กึ่งคิดว่าจบ ม.3 กึ่งจะเรียนต่ออะไรคะ

กึ่ง : ทำงาน

ผู้วิจัย : กึ่งคิดว่าจะไปทำงานที่ไหนคะ

กึ่ง : ที่โรงงาน

ผู้วิจัย : ที่โรงงาน แต่แม่กึ่งทำงานที่วัดพระธรรมกายไม่ใช่เหรอ

กึ่ง : ค่ะ แต่จบแล้วแม่จะให้ไปทำที่โรงงาน

ผู้วิจัย : ตกกลางกึ่งไม่คิดจะเรียนต่อแล้ว ทำโรงงานอะไรคะ

กึ่ง : จำชื่อไม่ได้ค่ะ

- ผู้วิจัย : แล้วกึ่งไม่อยากเรียนต่อหรือคะ
- กึ่ง : อยากเรียนค่ะ แต่แม่เขา
- กิบ : ก็สอบทุนก็ได้ พอจบ ม.3 อาจารย์เขาจะมีทุนให้
- ผู้วิจัย : อืม! คือยังไงกิบ อธิบายให้กึ่งฟัง
- กิบ : คือสอบไปแล้วเป็นโควตาไปเลย โดยไม่ต้องเสียเงิน
- ผู้วิจัย : เอ่อ! ทุนก็มีนะกึ่ง แต่เราต้องไปคอยอ่านประกาศ มันเป็นทุนขาดแคลนทุนทรัพย์ อ้าว!
ตกลงกึ่ง ตัดสินใจล่าสุด
- กึ่ง : จะไปทำงาน
- ผู้วิจัย : แต่ใจหนึ่งก็อยากเรียน
- กิบ : ทุนไปต่อที่เทคโนโลยี อะไรไม่ทราบ
- ผู้วิจัย : แล้วต้องเสียค่าใช้จ่ายไหมกิบ
- กิบ : ไม่เสีย ตอนเขาไปสมัครไม่เสีย แต่ตอนเรียนไม่ทราบ
- ผู้วิจัย : แต่โดยทั่วไป สถาบันการศึกษาเขาจะมีทุนสำหรับคนขาดแคลนทุนทรัพย์ แต่เราต้อง
คอยอ่าน
- กิบ : ก็นี่ไงคะ เบิกเงินให้กู้ยืม การศึกษาต่ออะไรยังเงี้ยะ
- ผู้วิจัย : มันเป็นอย่างไง คือเราขืมเงินเขาก่อน
- กิบ : แล้วพอจบแล้วค่อยเอาไปใช้
- ผู้วิจัย : เอ่อ! ยังจึ่งกึ่งสนใจไหมคะ
- กึ่ง : สนใจ
- ผู้วิจัย : กิบ แล้วถ้ากึ่งสนใจจะไปถามที่ไหน
- กิบ : ก็ห้องแนะแนว
- ผู้วิจัย : อ้าว! นะคะ ถ้ากึ่งสนใจตรงนี้ เงินกู้ยืมทางการศึกษา ก็ลองไปปรึกษาอาจารย์แนะแนว
นะคะ เพราะว่ากึ่งอาจจะคิดที่จะเรียน อืม! แล้วกึ่งคิดยังไงคะ หลังจากฟังเพื่อนแล้ว
- กึ่ง : ลองปรึกษาแม่ดู
- ผู้วิจัย : ค่ะ กึ่งก็ลองตัดสินใจดูนะคะ ลองปรึกษาแม่ดู
-

ครั้งที่ 11

ชื่อโปรแกรมที่ 9 ปังฉิมนิเทศ

วันศุกร์ที่ 6 ธันวาคม 2539 เวลา 13.50 - 15.30 น.

ผู้วิจัย : ทีนี้ครูก็ให้พวกเราเขียนความหมายของการตระหนักในอนาคต ความสำคัญของการตระหนักในอนาคต ลักษณะพฤติกรรมที่บ่งบอกว่าเป็นผู้ที่มีการตระหนักในอนาคต ครูจะทวนให้ นะคะ ความหมายของการตระหนักในอนาคตก่อนก็คือ การมองอนาคตข้างหน้าของบุคคลซึ่งเป็นความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นถึงความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการรับผลในอนาคตที่ดีกว่า มากกว่าผลที่จะเกิดในปัจจุบัน แล้วจึงดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติตน มีการควบคุมตนเอง เพื่อให้ได้รับผลที่ดีกว่าในอนาคตและก็มี การตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นี่ก็คือความหมายของการตระหนักในอนาคต ต่อไปก็คือความสำคัญของการตระหนักในอนาคต ไหนลองตอบครูได้ไหม

อ้วน : มีการวางแผน

เอ๊ะ : ทำให้เราประสบความสำเร็จ

ก๊ิบ : ในชีวิต และถ้าไม่มีการตระหนักในอนาคตก็จะทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต

ผู้วิจัย : อืม! ใช่ แล้วคนอื่นล่ะคะ คิดว่าการตระหนักในอนาคตมีความสำคัญกับชีวิตยังไง

อ้วน : ถ้าไม่มีจะไม่พบความสำเร็จที่ก้าวหน้า

แอม : ทำให้เรามีอาชีพที่แน่นอน

ผู้วิจัย : เอ่อ! แล้วคนอื่น

ก๊ิง : ทำให้เราประสบความสำเร็จ

ผู้วิจัย : อ้าว! ทีนี้ ความสำคัญของการตระหนักในอนาคต ก็คือการตระหนักในอนาคตจะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิต ถ้าเขามีการตระหนักในอนาคต เขาก็จะมีพลังบางอย่างที่จะผลักดันให้เขาทำกิจกรรมได้อย่างขยันขันแข็ง เพื่อให้ได้รับผลที่ดีที่สุดในอนาคต นะคะ เช่น ยกตัวอย่าง

ก๊ิบ : ขยันเรียนเพื่อจะได้ทำงานที่ดีในอนาคต

ผู้วิจัย : ทีนี้คนที่มีการตระหนักในอนาคต จะมีการกำหนดสิ่งที่ต้องการไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจน ก็อย่างเช่นที่เรากำหนดเรื่องอะไรบ้างคะ

อ้วน : เรื่องที่ว่าเราเรียนจบแล้วจะต่อที่ไหน

เอ๊ะ : ทำงานอะไร

.....

ผู้วิจัย : เฮ้! ครูอยากให้เราแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มนะคะ ว่าพวกเรามีลักษณะพฤติกรรมที่บ่งบอกว่าเป็นผู้ที่มีการตระหนักในอนาคตหรือไม่คะ อ้าว! อ้วน

อ้วน : มีการวางแผนไว้ก่อนล่วงหน้า

ผู้วิจัย : วางแผนเกี่ยวกับเรื่องอะไร

อ้วน : เรื่องการศึกษาและการประกอบอาชีพ

ผู้วิจัย : อืม !

อ้วน : และการแก้ปัญหา

ผู้วิจัย : คนอื่น ๆ หล่ะคะ หรือเรามองว่าคนอื่นมี

ก๊ิบ : แอมเขาจะแบบว่า จะจบ ม.3 จะไปต่อเทคนิค สาขาเครื่องยนต์ แล้วแอมก็อ่านหนังสือเพื่อไปต่อช่างยนต์

ผู้วิจัย : แล้วตัวก๊ิบเองหล่ะคะ ก๊ิบมีการตระหนักในอนาคตอย่างไรบ้าง

ก๊ิบ : คือว่าจบ ม.6 แล้วจะไปต่อประชาสัมพันธ์ ก็ฝึกตัวเองกล้าพูดกับเพื่อน ๆ กล้าจัดรายการ

ผู้วิจัย : ก่อนมาเข้ากลุ่มก๊ิบคิดไหมว่าจะเรียนประชาสัมพันธ์

ก๊ิบ : ไม่คิด จัดรายการก็จัด สั่ว ๆ ไป ถึงเวลาก็เลิก

ผู้วิจัย : แต่มาคิดตอนนี้

ก๊ิบ : เข้ากลุ่มแล้ว

ผู้วิจัย : แสดงว่าเข้ากลุ่มแล้ว

ก๊ิบ : ได้ฝึกคิดว่าตัวเองถนัดในด้านไหน อยากเรียนอะไร ความสามารถพิเศษเป็นยังไง

ผู้วิจัย : อืม! ก็คือคุณสมบัติที่ก๊ิบได้ คนอื่นหล่ะ อ้าวเนตร

เนตร : ก็ฝึกฝนตัวเองมากขึ้น ดูหนังสือ

ผู้วิจัย : ดูหนังสือเพื่ออะไรคะ

เนตร : ก็เพื่อให้รู้มากขึ้น

ผู้วิจัย : แล้วดูหนังสือ มันมีผลดีกับเราในอนาคตยังไง

เนตร : ก็ทำให้เราประดิษฐ์เก่ง ทำอย่างอื่น

ผู้วิจัย : เนตรมีแค่นี้คะ

.....

ผู้วิจัย : อืม! นะคะ ที่นี้ขอให้พวกเราสรุปสิ่งที่ได้จากโปรแกรมทั้งหมด 9 ครั้ง ว่าเราได้อะไรไปบ้าง อ้าวแอม

แอม : ทำให้เรามีความรู้ว่าเราจะเรียนอะไร และจบไปแล้วทำงาน

ผู้วิจัย : ถ้าเกิดแอมยังไม่ได้มาเข้าโปรแกรม แอมคิดหรือยัง

แอม : ยังครับ

ผู้วิจัย : อ้าว! กีบ

กีบ : ได้รู้ว่า การตระหนักในอนาคตมีความสำคัญกับชีวิตคนเราอย่างไร การตัดสินใจมีความสำคัญกับชีวิตเราอย่างไร และก็ทำให้เรารู้ว่าในอนาคต เราจะไปทำงานอะไร เรียนเกี่ยวกับอะไร ค่ะ

ผู้วิจัย : นี่ คือสิ่งที่กีบได้นะคะ อ้าว! เนตร

เนตร : ทำให้เราได้รู้ว่าต่อไปเราจะทำอะไร วางแผนยังไง และก็คิดต่อไปอีกว่า เมื่อเรียนจบเสร็จแล้ว เราจะไปทำอะไรต่อ ไปประกอบอาชีพอะไร

ผู้วิจัย : เจียบ

เจียบ : ได้รู้จักการตระหนักในอนาคต และการวางแผนว่าเราจะไปเรียนอะไร และทำอะไรบ้าง

ผู้วิจัย : ค่ะ กุ้ง

กุ้ง : ได้วางแผน และคิดการณ์ไกล

ผู้วิจัย : วางแผนเรื่องอะไร

กุ้ง : เรื่องการประกอบอาชีพและการศึกษา

ผู้วิจัย : คิดการณ์ไกลเรื่องอะไร

กุ้ง : เรื่องพอโตขึ้นเราจะเรียนต่ออะไร ทำงานอะไรเรียนจบแล้ว

ผู้วิจัย : อืม! อ้วน

อ้วน : ได้การเรียนรู้เรื่องการศึกษาและการประกอบอาชีพ และการตระหนักในอนาคต และความสามารถ ความถนัดของแต่ละคน

ผู้วิจัย : แล้วอ้วนได้ การที่อ้วนคิดว่าอ้วนจะไปเรียนนายร้อยทหาร เนี่ย! แสดงว่าอ้วนมีลักษณะยังไง

อ้วน : มีการวางแผนของการตระหนักในอนาคต

ผู้วิจัย : ค่ะ คนต่อไปค่ะ

เอ๊ะ : ได้เรียนรู้เกี่ยวกับวางแผน ว่าเราจะทำอะไร เมื่อเรียนจบแล้ว เราจะไปประกอบอาชีพอะไรที่ทำให้ประสบความสำเร็จแก่ตัวเราเอง

ผู้วิจัย : คนอื่นหละคะ อ้าว! แก้ว

แก้ว : ได้เรียนรู้การตระหนักในอนาคตมีความสำคัญต่อเราอย่างไร และการวางแผนเป็นอย่างไร เรียนจบแล้วจะไปทำงานอะไร

ผู้วิจัย : จุ่ม ค่ะ

- จุ่ม : ได้ความรู้ การศึกษา
- ผู้วิจัย : อ้าว! โจ้ โจ้คิดว่าโจ้มีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างหลังจากเข้ากลุ่ม
- โจ้ : ได้รู้ว่า การที่จะทำงาน สมมติว่าจบ ม.3 ออกแล้วได้เงินเดือนน้อย แต่พอเรียนต่อแล้วได้เงินเดือนเยอะ
- อ้วน : มันไปเกี่ยวกันยังไง
- ผู้วิจัย : แล้วตัวโจ้เองมีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างเรื่องการศึกษาและการประกอบอาชีพ
- โจ้ : คิคครับ
- ผู้วิจัย : คิดว่ายังคะ
- โจ้ : คิดว่าจะเรียนต่อ แล้วทำงานไฟฟ้า
- ผู้วิจัย : แล้วลักษณะนี้เขาเรียกว่าเป็นลักษณะอะไร
- โจ้ : การตระหนักในอนาคต
- ผู้วิจัย : จุ่มคะ
- จุ่ม : ได้รู้ความเรียนต่อหรือทำงานของเพื่อน
- ผู้วิจัย : จุ่มมีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างระหว่างก่อนเข้ากลุ่มกับหลังการเข้ากลุ่ม
- จุ่ม : ก่อนการเข้ากลุ่มไม่คิดในการเรียนและการทำงาน หลังเข้ากลุ่มได้รู้การเรียนและการทำงาน
- ผู้วิจัย : อืม! คะ แล้วมันคือลักษณะ
- จุ่ม : ของ การตระหนักในอนาคต
-

ภาคผนวก ญ
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ภาคผนวก ฉ
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ย
 ΣX คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N คือ จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\Sigma (X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ S.D. คือ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ย
 $\Sigma (X - \bar{X})^2$ คือ ผลรวมค่ากำลังสองของความแตกต่างคะแนนแต่ละคน
 กับค่าเฉลี่ย
 N คือ จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

3. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดการตระหนักในอนาคต โดยใช้ค่า t-test แบบ
 เทคนิค 25 เปอร์เซ็นต์ กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t คือ ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด
 \bar{X}_H คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง
 \bar{X}_L คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
 S_H^2 คือ ค่าความแปรปรวนของกลุ่มสูง
 S_L^2 คือ ค่าความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ

- n_H คือ จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
 n_L คือ จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

4. หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อของแต่ละด้านกับคะแนนรวมในแต่ละด้านของข้อคำถามนั้นและหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item - Total Correlation)

$$r_{xy} = \frac{N\Sigma XY - (\Sigma X)(\Sigma Y)}{\sqrt{[N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2][N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

- เมื่อ r_{xy} คือ ค่าสหสัมพันธ์
 N คือ จำนวนคนทั้งหมด
 ΣX คือ ผลรวมของคะแนนชุด X
 ΣY คือ ผลรวมของคะแนนชุด Y
 ΣX^2 คือ ผลรวมของคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
 ΣY^2 คือ ผลรวมของคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
 ΣXY คือ ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y

5. การคำนวณค่าความเที่ยงของแบบวัดโดยใช้สูตร (Alpha Coefficient) ครอนบาค (Cronbach)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\Sigma S_i^2}{S_x^2} \right]$$

- เมื่อ α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง
 N คือ จำนวนข้อ
 S_i^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S_x^2 คือ ความแปรปรวนของเครื่องมือที่นั่นทั้งฉบับ

6. หาค่าแห่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของคะแนน

$$X = L + \left[\frac{N(P/100) - F}{f} \right] i$$

- เมื่อ X คือ คะแนนที่ต้องการหา
 N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด
 L คือ ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของชั้นคะแนนที่มีค่า X อยู่
 (ชั้นเดียวกับที่ค่า $N(P/100)$ ตกอยู่)
 P คือ ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่กำหนดให้
 F คือ ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุดถึง L
 f คือ ความถี่ของคะแนนในชั้นที่ค่า X อยู่
 i คือ ค่าอันตรภาคชั้น

7. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการตระหนักรู้ในขนาดก่อนและ
 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test independent)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

- เมื่อ t คือ ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต
 \bar{X}_1 คือ ค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มที่ 1
 \bar{X}_2 คือ ค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มที่ 2
 S_1^2 คือ ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
 S_2^2 คือ ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2
 n_1 คือ จำนวนคนกลุ่มที่ 1
 n_2 คือ จำนวนคนกลุ่มที่ 2

8. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการตระหนักในขนาดที่วัดก่อน และหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test dependent)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

	df	=	N - 1
เมื่อ	t	คือ	ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิต
	D	คือ	ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
	N	คือ	จำนวนคู่
	df	คือ	N - 1

ภาคผนวก ณ

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ภาคผนวก ณ
หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
(สำเนา)

ทม 0302(417)/7

ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท วังใหม่ กท.10330

31 พฤษภาคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหัตถสารเกษตรวิทยาการ

เนื่องด้วย น.ส.สุพิชชา กลิ่นบุหงา นิสิตบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนักในอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมี รองศาสตราจารย์ สุภาพรรณ โคตรจรัส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยมีความจำเป็นที่จะขอทดสอบนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ในโรงเรียนของท่านเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ยินดีได้ดำเนินการทดสอบ และเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต)
หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยา

โทร. 218-2587

โทรสาร 2153568

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวสุพิชชา กลิ่นบุหงา เกิดเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2514 ที่จังหวัดราชบุรี สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาและการแนะแนวคณะศึกษาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เมื่อ ปี พ.ศ. 2536 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการปรึกษา ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2537

